

Mừng Xuân Tân Sửu 2021

Kính Chúc

Đức Cha, Quý Cha Giáo Phận Metuchen,
Cha Chánh xứ, Quý Cha, Quý Thầy,
Quý Nữ Tu, Quý Vị Ân Nhân
Cùng Toàn Thể Quý Vị Một Năm Mới
An Lành và Hạnh Phúc

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời

Giáo Phận Metuchen, New Jersey

Đặc San Tết Tân Sửu 2021 “*Hồng Ân Hy Vọng*”

Nội Dung

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hòa Xúc Lên Trời
Giáo Phận Metuchen, NJ
Our Lady of Czestochwa Church
507 Hamilton Blvd.
South Plainfield, NJ 07080

<http://www.cdmetchen.org>

Quản Nhiệm

LM. Phêrô Trần Việt Hùng
Điện Thoại: (732) 372-3839
Email: petertran000@gmail.com

Ban Biên Tập

Hồ Đức Linh
Tùng Bùi

Kỹ Thuật

Nguyễn Nam
Nguyễn Chí Nguyên
Nguyễn Phước

Quảng Cáo

Nguyễn Đức Minh

Hình Bìa

Hồ Loan

Với Sự Cộng Tác

Lê Thiên
Nguyễn Ngọc
Chương Đài
Tôn Thất Đản

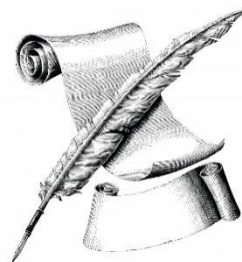
XUÂN HỒNG ÂN HY VỌNG

03 Lời Ngỏ	Ban Thường Vụ
4 Xuân và Hy Vọng.....	Linh Mục Phêrô Nguyễn Quan Vinh
6 Tuổi Già, Tuổi Hạc, Tuổi Vàng.....	Tôn Thất Đản
9 Những chuyện thật ngắn và thật buồn.....	Tôn Thất Đản
11 Xuân Hy Vọng.....	Lê Thiên
13 Năm Tân Sửu Chuyện Con Trâu.....	Lão Nông CĐ
15 Mừng Xuân Tân Sửu.....	Lão Bộc
16 Đặc San Cộng Đoàn.....	Lữ Thứ
18 Phạm Van Hoạt.....	Bạn Già
21 Dạ Hội Tình Yêu.....	Nguyễn Ngọc & Lê Thiên
22 Thánh Lễ Trực Tuyến.....	Phận Già
24 Tuổi Già Mặn Mà Ngày Tình Yêu.....	Lữ Thứ
26 Tình Già Thời Corona.....	Dân Trời
28 Học Cùng Mẹ Teresa.....	Lê Thiên & Nguyễn Ngọc
30 Ngày Tết Nguyên Đán.....	Sưu Tầm
34 Bà Cố.....	Sưu Tầm
37 Giải Tội.....	Sưu Tầm
40 Anna Trần Thị Kim Dung.....	Lê Thiên
51-54 Sinh Hoạt Cộng Đoàn	
55 Năm Thánh Giuse.....	Lê Thiên
66 Thuốc Chủng Ngừa Covid.....	Trần Mạnh Trác
70 Có Chúa Trong Đời.....	Sưu Tầm
72 Mẹ Nuôi.....	Linh Mục Bùi Hồng Phúc
75 Xin Em Hãy Lăn Chuối.....	Linh Mục Giuse Nguyễn
77 Lá Thư Gửi Lạc.....	Sưu Tầm
80 Như Tấm Bánh Bê Ra.....	Sưu Tầm
83 Cho Thì Có Phúc Hơn Nhận.....	Linh Mục Bùi Hồng Phúc
85 Tình Người.....	Antôn Hoàng Văn Phúc
90 Phép Lạ Chuối Mần Côi.....	Thomas Nguyễn Văn Hiệp

VƯỜN THƠ

8, 12, 17, 20, 36, 41, 45, 47, 50, 79, 82, 84.....	Sưu Tầm
42-43.....	Grace Nguyễn
44-46, 48-49.....	Chương Đài

Lời Ngỏ

Kính thưa quý Cha, quý Thầy, quý Sơ, quý Ông Bà Anh Chị Em kính mến,

Lại một mùa Xuân nữa đang đến gần trong hoàn cảnh đại dịch Covid-19 lan rộng khắp nơi trên thế giới, với bao nhiêu khó khăn lo lắng chồng chất, Cộng Đoàn Giáo Xứ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời năm nay đã chọn chủ đề **“Xuân Hồng Ân - Hy Vọng”** cho tờ Đặc San Xuân Tân Sửu 2021.

Hy Vọng một mùa Xuân mới với muôn vàn Hồng Ân của Chúa Xuân tuôn đổ trên quê hương xa xôi, trên đất nước sở tại nơi chúng ta đang sinh sống, đến từng gia đình và mỗi thành viên trong Cộng Đoàn Giáo Xứ. Chúa Xuân không ai khác hơn là chính Thiên Chúa, Đấng toàn năng, trọn hảo, giàu tình thương, và thường hằng bất biến. Chính Chúa là Mùa Xuân Bất Diệt, Người luôn ban sức sống dồi dào cho muôn loài thọ tạo như trong Thánh Vịnh 65 diễn tả:

“Bốn mùa Chúa đổ hồng ân,
Ngài cho màu mỡ ngập tràn lối đi.” (TV 65,12)

Bước sang năm mới, người Kitô hữu chúng ta không chỉ bắt đầu một thời điểm, mà còn được mời gọi để bắt đầu một cuộc sống mới với một lối sống mới, bằng một quyết tâm mới để tiến tới Mùa Xuân Bất Diệt, Mùa Xuân Vĩnh Cửu là chính Thiên Chúa. Mặc dầu đang sống trong mùa đại dịch, chúng ta vẫn xác tín và Hy Vọng rằng cuộc hành trình đức tin của chúng ta luôn có Chúa đồng hành và dẫn dắt, vì Người luôn yêu thương, gần gũi, thấu hiểu, cảm thông, bao bọc, chăm sóc, và ban muôn Hồng Ân cho chúng ta.

Trước thềm năm mới, Ban Chấp Hành Cộng Đoàn cùng các Ban Ngành xin kính chúc quý Cha, quý Thầy, quý Sơ, quý Ông Bà Anh Chị Em một Năm Mới an khang, thịnh vượng, luôn tràn đầy sức khỏe và bình an.

Thân ái kính chào,

Ban Chấp Hành

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời - Giáo Phận Metuchen, NJ.

Xuân và Hy vọng

Lm. Phêrô Nguyễn Quang Vinh

(Đây là bài giảng trong một thánh lễ tất niên tại Metuchen, nay được biết đặc san Xuân 2021 có chủ đề là "Xuân Hồng Ân & Hy Vọng" nên mạo muội gửi đến cho ban biên tập. Kính chúc mọi người bình an trong bàn tay đầy lòng thương xót của Thiên Chúa)

Xuân là vui. Xuân là tươi. Xuân là mùa của tình yêu. Xuân là bắt đầu. Xuân là pháo nổ. Xuân là rượu nồng. Xuân là lì-xì. Xuân là báo hiệu. Xuân là đoàn tụ ... vân vân và vân vân.

Biết bao lời định nghĩa, ca ngợi, diễn tả Xuân trong các tác phẩm thi ca, văn học của mọi quốc gia, ngôn ngữ. Người ta ca tụng Xuân với tất cả những mỹ từ có trong tự điển. Trong cái phong phú muôn điệu đó, Xuân còn gắn liền với một ước vọng sâu xa của con người, một ước vọng muôn đời bất diệt mà con người của bất cứ thời đại nào, trong bất cứ hoàn cảnh nào của cuộc sống, hạnh phúc hay đau khổ, cũng luôn ấp ủ trong lòng. Đó là niềm hy vọng vào một ngày mai tươi sáng, vào một mong chờ nào đó sẽ được thành tựu. Phải, Xuân cũng chính là Hy Vọng hay Hy Vọng cũng là một mùa Xuân, cho dù mùa Xuân đó đang ngủ yên giấc ngủ mùa Đông, chưa thức dậy.

Những tập tục của ngày tết dân tộc đã nói lên được tâm tình hy vọng của người dân Việt vào mùa Xuân.

Ngay từ ngày 23 tháng Chạp, nghi thức đưa ông Táo về trời diễn tả chẳng những tấm lòng chân thật đối với đấng Tạo hóa, nôm na là ông Trời, hay long trọng hơn, Ngọc Hoàng Thượng Đế, mà còn biểu lộ một cách chân quê niềm hy vọng năm mới ông Trời sẽ ban thêm nhiều phúc lộc cho nhân gian, sau một năm cố gắng làm trọn bốn phận con người dưới dương gian.

Trong đêm giao thừa, những người già cả thường hay ra ngắm trời, ngắm đất để may ra đoán xem, trong canh mù mịt của đêm 30 trừ tịch, một hy vọng về cảnh thời tiết thuận hòa trong 12 tháng tới.

Những ngày đầu Xuân, già trẻ, lớn bé, không phân biệt xa lạ hay thân thuộc, gặp nhau ngoài đường, ai cũng mở đầu bằng câu : "Chúc mừng năm mới", diễn tả mỗi hy vọng vào một năm sắp tới được như ý nguyện. Các em bé, tuy chưa thấu hiểu ý nghĩa của ngày Nguyên Đán, nhưng cũng đã mang trong lòng một niềm mơ ước được mặc áo đẹp để khoe với bạn bè hàng xóm, túi đập ấp những phong bì lì xì, những đĩa mứt đủ loại mà chỉ những ngày đó mới được ăn thả cửa, không bị kiểm soát !

Đặc biệt là người ta nói không sai khi diễn tả mùa Xuân là mùa của tình yêu. Tối giao thừa, chùa chiền đã "dập dìu tài tử gia nhân, ngựa xe như nước áo quần như nêm" đưa nhau đi hái lộc đầu Xuân, hy vọng trong năm mới sẽ nên duyên sắt cầm.

Bậc làm cha mẹ cũng lo cầu khẩn Đấng ngự trên cao theo tôn giáo mình phù hộ cho năm mới được làm ăn nên nổi, mọi sự hanh thông, gia đạo an lành, con cái học hành chăm chỉ, cá đầy ghe, lúa đầy sân, ... công việc làm ăn suôn sẻ...

Riêng các bậc lão niên thì thụng thịnh trong bộ áo gấm nhung, nhai trầu nhón nhoén, trang nghiêm trong chiếc ghế bành đỏ chói, hân hoan đón nhận những lời chúc thọ của con cái, cháu chắt để rồi tươi cười trao những phong thư lì xì hồng điều cho mọi người trong nhà. Niềm hy vọng các cụ sống lâu trăm tuổi, được nhìn thấy cháu chắt ba bốn đời quây quần chung quanh được biểu hiện lên khóe mắt, qua những nụ cười sang sảng.

Kính thưa các bạn, đó chính là mùa Xuân, đó chính là hy vọng. Tổ tiên ta đã lấy những ngày đầu của một năm mới để làm ngày hội Tết cũng không ngoài định luật của thiên nhiên khi mà cây cỏ bắt đầu ươm nụ, trẩy nhánh xanh tươi, đem lại cho vạn vật một màu sắc trẻ trung. Những ngày đầu năm không chỉ là những ngày nghỉ ngơi, vui chơi sau một năm vất vả ngoài đồng áng, trên biển khơi, nơi công sở, nhưng còn là những ngày hoạch định cho tương lai, hy vọng vào ngày mai thánh thoir hơn trong cuộc sống, vui tươi hơn trong gia đình, thắm thiết hơn trong tình nghĩa bạn bè, hàng xóm, sung túc hơn trong kinh tế và đoàn kết hơn trong cộng đoàn cũng như ngoài xã hội. Từ dân cho đến quan, từ các vị lãnh đạo tinh thần cho đến những kẻ lo việc công, ai ai cũng mang niềm hy vọng vào một mùa Xuân tươi đẹp như nhạc sĩ Phạm Đình Chương diễn tả qua bài Ly Rượu Mừng:

"Mừng anh nông phu vui lúa thơm hơi, người thương gia lợi tức, người công nhân ấm no, thoát ly đời gian lao nghèo khó"

Thân chúc quý bạn một mùa Xuân như ý. Mong sao những ấp ủ trong lòng được hình thành, những mong ước cho sự nghiệp thành sự thật, những dự tính cho tương lai được thuận buồm xuôi gió (thuận buồm xuôi nước), thiên nhiên hài hòa, công danh tất đạt, gia đình hạnh phúc, xã hội an vui, đất nước an bình ... Vì Xuân là hy vọng và nếu không có hy vọng thì, các bạn thân mến, Xuân cũng là mùa của hy vọng. Hãy hy vọng đi và Xuân sẽ đem đến những gì lòng bạn đang hy vọng.

Phụ thêm:

Xin kính chúc quý ông bà anh chị,
Một mùa Xuân với vạn tiếng cười tươi.

Chúc bạn trẻ một mùa Xuân như ý,
Sống hiên ngang trước ngưỡng cửa cuộc đời.

Cũng thương chúc các em lời thủ thi:
Ngoan ngoan luôn và học giỏi không ngơi.

Nguyện phúc lộc Chúa Xuân hàng ngự trị
Trong cõi lòng và khắp cả nơi nơi.

Nguyện phúc lộc Chúa Xuân hàng ngự trị
Khắp không gian cho đến mãi muôn đời.
Amen.

(Metuchen 28/11/1995)

Lm. Phêrô Nguyễn Quang Vinh

Tuổi già, tuổi hạc, tuổi vàng!

Tôn Thất Đản

Con người ta sinh ra nào có ai thoát khỏi vòng sinh, bệnh, lão, tử được chăng? Mỗi ngày chúng ta chỉ có 24 giờ để sống, mỗi ngày trôi qua cuộc đời chúng ta ngắn đi mất 24 giờ đồng hồ. Cho dù có sợ chết, chúng ta cũng không qua khỏi cái quy luật tự nhiên của Tạo Hóa. Đó là định luật của Trời Đất, không có cách nào thay đổi được. Cây cối đâm chồi nảy lộc vào mùa Xuân, xanh tốt xum xuê vào mùa Hạ, lá úa vàng vào mùa Thu, đến mùa Đông thì lá vàng rơi rụng chỉ còn trơ trụi cành cây. Cái chu kỳ này cứ tiếp nối nhau, không ngừng nghỉ.

Đời là bể trầm luân! Vạn vật đều bị chi phối bởi luật vô thường... Vừa mới sinh ra cất tiếng khóc oa oa chào đời. Rồi lớn lên, bước vào đời với bao nhiêu mộng đẹp. Thoát một cái, mái tóc điểm sương, mắt đã mờ, lưng đã mỏi, hai chân đã chậm chạp. Rồi cuối cùng, là hai tay buông xuôi đi vào lòng đất, bỏ lại trên thế gian tất cả những thứ mà cả đời phải bôn ba vất vả mới làm ra được.

Đời người như một giấc mơ, quá ngắn ngủi! Thế mà, con người ta khi còn sức khỏe thì mãi mê kiếm tiền, lo củng cố địa vị, danh vọng, không có thì giờ để hưởng đời đúng nghĩa. Cũng ít ai sửa soạn tâm tư để đón nhận những cái “vô thường” của tuổi già. Đến khi mái tóc đã điểm sương, da đã nhăn, mắt đã mờ, chân đã chậm thì mới giật mình rồi buồn phiền, thất vọng, nuối tiếc! Khi đó bao nhiêu tiền của cũng trở thành vô dụng. Ăn uống thì phải kiêng thứ này, cử thứ kia vì đường lên cao. Ăn đồ cứng không được, vì hàm răng cái rụng, cái lung lay. Đi chơi xa thì không dám vì sức khỏe kém, đầu gối đau nhức.

Người VN mình vốn cần kiệm, chăm làm, chất bộp để có của ăn của để. Làm việc thì liên miên

quên cả cuối tuần, bất kể ngày lễ hay ngày Tết. Làm thì nhiều, mà ít dám vui chơi hưởng thụ như người Âu Mỹ.

Người Việt suốt đời cặm cụi, nhịn ăn nhịn mặc, để dành mua cái nhà cái cửa để một mai khi chết thì để lại cho con cháu. Đó là lối sống truyền thống của người VN. Nhưng ở trên đất Mỹ này thì đã lỗi thời!

Người Việt có một câu nói: “Mỹ là thiên đường của giới trẻ, mà cũng là địa ngục của tuổi già!”. Nay tôi đã vào cái tuổi ngoài 70, câu nói này thật là thấm thía! Mỹ có tất cả những sản phẩm dành cho thanh thiếu nhi để chơi: phim ảnh, máy chơi điện tử, khu giải trí v.v... Còn đối với người già, thì chỉ có sự cô lập và nỗi cô đơn!

Khi còn sống ở VN, tôi không bao giờ nghĩ đến việc sinh sống tại một nơi nào khác ngoài quê hương. Ta sống và chết nơi tiền nhân đã sống và chết! Quê hương mình bao giờ cũng đẹp! Tôi luôn nghĩ đến cổ hương, đến những mùa lễ Tết ở quê tôi, đến những đám cưới, đám hỏi, những lần tít họp mặt gia đình và tôi cảm thấy rất khát khao những ngày quá khứ xa xưa! Còn ở Mỹ, càng già càng mất mát nhiều; bạn bè, trí nhớ, khả năng di chuyển và ý nghĩ của chính mình.

Ở Mỹ này, tuổi già đúng là tuổi lỡ thời, không được người ta kính nể hay cho một chút gì quan trọng. Ở quê nhà, các ông già bà lão thì được nể vì nhất, vì họ là những bậc trưởng thượng, luôn sẵn sàng chia sẻ túi khôn cùng kinh nghiệm của mình cho kẻ hậu sinh. Mà điều đó không có ở đây!

Họ cảm thấy bị cô lập ngoài vòng ranh giới của con cháu Mỹ hóa của họ. Mỹ đúng là một quốc gia của giới trẻ hơn là giới già như tôi. Vào những buổi chiều mùa Đông, tôi ngồi nhìn những hàng cây trơ trụi lá, tâm hồn lạc lỏng. Tôi nghĩ về quê tôi, quê hương VN yêu dấu mà nay đã xa tít như làn khói hương trầm!

Cho nên khi tuổi về già, thì biết khôn ngoan mà an phận, biết vui với chuyện bình thường, biết đâu là hạnh phúc chân chính. Nhiều người già rồi mới tiếc nuối một thời son trẻ không biết sống, phí phạm thời gian theo đuổi những ảo mộng, làm đau khổ mình, làm điều đúng người khác.

Tuổi già, vui khi thấy mình hết nông nổi, nhìn đời bằng cái tâm tĩnh lặng hơn. Ai khen không hớn hờ mừng, ai chê không vội vã hờn giận. Vì biết rõ mình không có gì giỏi giang để thiên hạ khen, và biết mình còn nhiều cái đáng chê. Chê thì chê, khen thì khen. Khen cũng thế, mà chê cũng thế, thì ta vẫn là ta, là một người già, đáng được khoan dung hơn là trách móc!

Có những lần tôi vào “viện dưỡng lão” thăm một vài ông bạn già ngoài 70. Người già ở đây họ rất cô đơn! Họ rất vui mừng khi được con cháu và bạn bè đến thăm. Tôi chạnh lòng khi nhìn thấy một vài ông bà cụ già ngồi trên những chiếc xe lăn, ngóng trông con cháu hay người thân, ngày này qua ngày khác, nhưng chẳng thấy ai đến bao giờ! Có một bà cụ, mỗi ngày bà vẫn ngồi trông mong hình bóng người con trai duy nhất của bà qua khung cửa sổ, nhưng chẳng thấy đâu?! Thật là tội nghiệp khi người ta sống dai dẳng như vậy trong sự cô đơn, lạc lõng! Vì thế, sống lâu chưa hẳn đã là hạnh phúc!

Khi đến tuổi già thì xem cái chết như là “về”. Ai lại không phải chết mà sợ? Sống qua tuổi 60, là đã lời lắm rồi. Tuổi trung bình của con người trên thế giới này là 50. Thì mình nên tự xem như được sống thêm đời thứ hai. Đời trước đã hoàn tất, có cả khổ đau lẫn hạnh phúc. Đời sau này, thì chắc chắn là sung sướng hơn, hạnh phúc hơn đời trước. Chết là “về”! Mà cầu mong sao cho được “về đến nơi đến chốn”, chứ đừng “dở sống dở chết”, nằm liệt mê man, bán thân bất toại. Đó mới là đáng sợ!!!

Hạnh phúc là mình luôn cảm thấy vui vẻ, yêu đời, biết tận hưởng cuộc sống. Nên tiêu những món cần tiêu, thưởng thức những gì nên thưởng thức, tặng cho thiên hạ những gì mình có thể tặng. Đó là ý nghĩa sống của tuổi già. Muốn vậy thì cần phải giữ cho thân tâm được an lạc.

Tâm an lạc là biết vui với những cái trong tầm tay của mình, chấp nhận những điều mình không thể nào tránh khỏi. Sống hòa hợp vui vẻ với mọi người xung quanh, không chấp nhất ty hiềm. Đừng so sánh với người khác về danh vọng và địa vị trong xã hội, và con cái ai thành đạt hơn ai.

Nhưng mình nên so sánh về hạnh phúc, sức khỏe và tuổi thọ với người khác. Đừng lo nghĩ về những chuyện mà mình không thể thay đổi được, vì chẳng được gì, mà còn làm hại cho sức khỏe mình.

Mình phải tạo ra sự an lạc và tìm được niềm hạnh phúc của chính mình. Miễn là mình phấn chấn, nghĩ toàn chuyện vui, và làm những việc mình muốn mỗi ngày một cách thích thú, thì mình thật đã sống hạnh phúc từng ngày trên xứ lạ này rồi!

Với những người thuộc tuổi già, đừng đánh đổi sức khỏe với tiền bạc nữa. Bởi vì tiền bạc có thể không mua được sức khỏe..Dù mình có cả trăm mẫu ruộng tốt chẳng nữa, mình cũng chỉ ăn được khoảng 3 lon gạo mỗi ngày. Dù mình có cả ngàn biệt thự thênh thang đi nữa, mình cũng chỉ cần một chỗ rộng khoảng 8 mét vuông để ngủ nghỉ qua đêm mà thôi!

Vậy thì tuổi già nơi đất khách này, chừng nào có đủ thức ăn, đủ tiền tiêu là tốt rồi. Đau ốm thì có chính phủ lo. Hãy sống cho vui vẻ. Mỗi gia đình đều có chuyện buồn phiền riêng. Ở đời mỗi người một cảnh, vui với cảnh của mình, không suy bì, thêm muốn, ganh ghét với những người chung quanh. “Biết đủ, thì đủ.” Tuổi già ở đâu cũng có những ngậm ngùi của nó...

Riêng với cá nhân tôi, tuổi xế chiều mà không phải lo đối phó với chuyện miếng cơm manh áo, không phải trông chờ vào tấm lòng hiếu thảo của con cháu để sinh tồn, thì đó là một điều may mắn lắm rồi!

Một ngày qua là một ngày mất đi, nhưng một ngày trôi qua trong hạnh phúc là một ngày mình “được”. Khi mình vui thì bệnh tật sẽ lành. Với tính khí vui vẻ, với thể thao, thể dục thích đáng. Đi kiểm tra sức khỏe định kỳ đúng hẹn. Ăn uống điều độ, uống thuốc bổ vừa phải. Không rượu bia, không thuốc lá, là hy vọng mình sống khỏe thêm được 10 hoặc 20 năm nữa. Nhất là biết trân quý những điều tốt đẹp quanh mình, và với cả những người bạn già của ta nữa. Sống trên xứ lạ này, họ là những người làm cho mình vui vẻ, trẻ trung hóa tâm hồn hơn, và nhất là không làm cho mình cảm thấy lạc lõng, bơ vơ!!!

Già thì phải chịu đau nhức, mất mề, chân châm, đừng nên than thân trách phận, cau có, gắt gỏng, đã không làm được gì hơn mà còn tạo sự áy náy, thương cảm cho những người xung quanh.

Vậy thì hãy nên vui vẻ, tận hưởng những ân sủng mà không phải ai cũng có được.

Sinh, bệnh, lão, tử là quy luật ở đời, không chống lại được. Khi thân chết gọi thì thanh thân mà đi. Cốt sao sống ngay thẳng không hổ thẹn với lương tâm, và cuối cùng đặt cho mình một dấu “chấm hết” thật tròn!

Sống ngày nào vui ngày nấy. Đó là chân lý của tuổi già!

Đặc Ân Vô Nhiễm Nguyên Tội

Lm. Biển Xanh

Vô nhiễm nguyên tội Mẹ Maria
Đặc ân Thiên Chúa bao la đầy tràn
Gương sáng đức hạnh chứa chan
An bình hạnh phúc tỏa lan mọi thời.

Người Mẹ nhân đức cao vời
Khiêm nhu tín thác Chúa Trời ban cho
Thử thách vượt nổi âu lo
Vững tin tiến bước rui ro không còn.

Dù cho sức lực hao mòn
Tâm hồn trong trắng vàng son tuyệt vời
Tín hữu từ khắp muôn nơi
Tỏ lòng tôn kính gọi mời chúng ta.

Đời sống nhân ái hiền hòa
Đức tin vững chắc thiết tha trung thành
Lòng mến rực sáng tiến nhanh
Cậy trông vào Chúa nhiệt thành hy sinh.

Vì yêu Mẹ đã quên mình
Xin vâng phó thác trọn tình hiến dâng
Hồng ân Thiên Chúa muôn phần
Quan tâm gìn giữ ân cần bảo ban.

Hôm nay Giáo hội điểm trang
Trời cao đất thấp muôn vàn trình trong
Tín hữu khắp chốn chờ mong
Vui mừng bên Mẹ thỏa lòng chúng con.

<https://gpcantho.com/tho-dac-an-vo-nhiem-nguyen-toi/>

Những chuyện thật ngắn và thật buồn!!!

Tôn Thất Đàn

1- CHÉN MẮM SÒ CỦA MẸ!

Nhà hấn ở tận ngoài Trung, nơi đất cày lên sỏi đá! Hấn có một người Mẹ thật hiền, và tốt nhất trên đời! Nhà hấn rất đơn côi và nghèo khó!

Ba hấn mất sớm! Trong nhà chỉ có mình hấn là con trai độc nhất. Mẹ hấn ngày đêm mong hấn lấy vợ để Mẹ có cháu nội bông bé trước khi nhắm mắt xuôi tay! Đã hơn 30 tuổi đầu, vì lận đận với chiến chinh, rày đây mai đó, mạng sống bấp bênh, không muốn vợ mình sớm làm quả phụ, nên cứ hẹn lần hẹn hồi với Mẹ!

Đến năm 31 tuổi, chưa kịp lấy vợ thì miền Nam sụp đổ dưới bàn tay sắt máu của Cộng Sản Bắc Việt! Hấn phải vào tù “cải tạo”. Mẹ lại phải lần mò lận lội đi thăm nuôi hấn 6 tháng một lần! Nhà ở gần đầm nước mặn, nên Mẹ thường hay ra đầm cào “sặc” về làm mắm sò, nên quà chỉ có chai mắm sò và nước mắt thương của Mẹ!

Được 3 năm hấn thấy mẹ càng ngày càng già đi, tóc bạc phơ. Thương mẹ, hấn bảo mẹ đừng đi thăm nuôi nữa. Nhưng đến kỳ thăm, lại cứ đi ra đi vào, trông ngóng mẹ. Suốt hai năm không thấy mẹ lên thăm, hấn cảm thấy bồn chồn mong đợi, không biết có chuyện gì xảy ra cho mẹ không?

Đến lúc được tha, về nhà mới hay khi mẹ về gặp mưa bị cảm nặng trong lần thăm nuôi sau cùng và đã qua đời 2 năm rồi!

Ngày giỗ Mẹ, hấn ra chợ mua một chai mắm sò. Giỗ Mẹ xong, bung đĩa cơm và chén mắm sò cúng mẹ xuống ăn, cảm thấy có vị mặn của nước mắt!!!

2- TÌNH ĐÀU.

Nhà nó ở gần nhà nàng, chỉ cách một con đường nhỏ. Thuở thiếu thời hai đứa đã từng bắt bướm hái hoa, chơi trò chơi trốn tìm, và cùng nhau giả làm đám cưới cô dâu thật hồn nhiên vui vẻ. Tuổi lên 5 lên 10, nó bày trò chơi trẻ con, lấy mo cau giả làm người phu xe kéo nàng chạy quanh ngõ vườn, làm vui cô gái nghèo! Ôi tuổi thơ thật là vô tư và đẹp vô cùng!

Đến tuổi mười ba, hai đứa cùng học chung trường chung lớp, và cùng đi về chung trên một con đường làng thật thơ mộng! Nơi mà bây giờ là con đường xưa chúng ta đã đi, và cũng là con đường đầy kỷ niệm!

Đúng 18 tuổi, nó yêu nàng tha thiết, bèn tỏ tình! Nàng trẻ môi mà bảo: Tụi mình còn nhỏ, lo học hành đã, đừng bày đặt!

Rồi trải theo năm tháng theo thời cuộc nổi trôi, lăn lộn khắp 4 vùng chiến thuật, nay đã 22 tuổi và là Thiếu úy của Tiểu Đoàn 2 TQLC. Về phép, đến thăm nàng, hy vọng tình yêu nay đã chín muồi, chắc nàng bằng lòng. Nhưng nàng lạnh lùng đáp: “Sợ làm góa phụ lắm, thôi em không dám đâu!”

Đến năm 26 tuổi, nay là Đại úy Trưởng Khối Chiến Tranh Chính Trị Sư Đoàn, làm văn phòng khó

chết lắm! 24 giờ phép về, xin bỏ trâu cau! Nàng cứ ậm ừ rồi nói: “Thôi để em suy nghĩ lại đã!”.

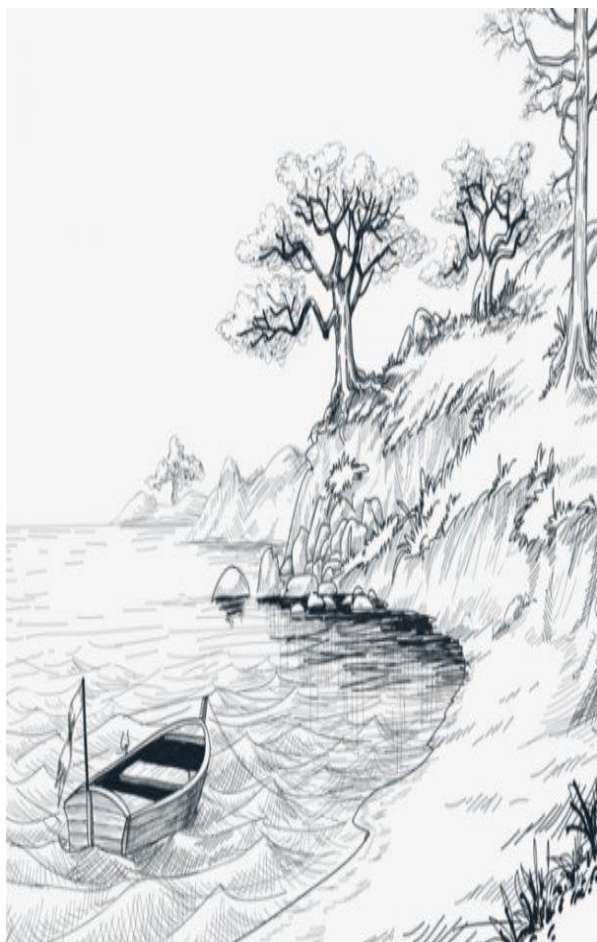
Rồi ngày đen tối 30/4/75 ập về! Chạy giặc, bèn lạc mất nhau! Nó bị lừa vào trại tập trung “cải tạo” không biết ngày về!

Sau 6 năm bót lịch trong ngục tù Cộng Sản ra, gặp lại nàng, nàng đã có chồng, hai con! Nó buồn và mặc cảm vô cùng, vì nghĩ mình nay là công dân hạng 2 chính trên quê hương mình! Bèn thôi thì cứ ở vậy, không lấy ai nữa!

Hai mươi năm sau lặn đạn nơi quê người, gặp lại nàng. Nghe nàng nói chồng chết, các con trưởng thành đã ra ở riêng. Nó mừng rơn, mời nàng đi ăn cơm tối nhà hàng.

Nó lại tỏ tình, đề nghị nối lại tình xưa! Nàng thẳng thừng từ chối “Mình già rồi, bận bịu nhau làm gì, ở một mình cho khỏe!”

Ôi, nó cảm thấy không có nỗi buồn nào bằng nỗi buồn này!!!

3- HAI CHỊ EM.

Chị quen anh An, Trung úy Thiết Giáp. Sau những lần hành quân về, anh thường đến nhà chơi. Thấy em gái quần quít bên An, chị nhường cho em!

Đúng là tình chị duyên em! Hai người tổ chức đám cưới. Chị bèn gom hết tiền để dành, tặng hết cho đôi vợ chồng mới.

Sau đó em có thai con đầu lòng, và sinh được một bé gái. Chị mừng cho em! Rồi ngày đen tối 30/4/75 ập đến, toàn cõi miền Nam VN lọt vào tay Cộng Sản Bắc Việt! An phải đi tù “cải tạo” mút chỉ, không biết ngày về! Chị thương em đang có con đại, thay em đi ra Bắc thăm nuôi An!

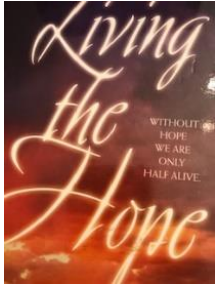
Con được 2 tuổi, em bôn ba đi buôn hàng chuyến dài ngày. Thân gái dậm trường, trên đường thiên lý, em lỡ có thai với người tài xế!

Chị vẫn tiếp tục đi thăm, nói dối với An rằng, em dẫn con gái đi vượt biên rồi. Thấy An mừng cho tương lai vợ con mình, chị xấu hổ và tủi thân, âm thầm khóc lặng lẽ trên chuyến xe lửa từ Hà Nội về lại Sài Gòn!

An được thả về. biết sự thật! Buồn, dẫn con gái đi vượt biên. Nghe tin hai cha con chết trên biển! Chị lập bàn thờ! Lấy tấm hình An đứng bên cạnh chiếc chiến xa M.48 mà An đã tặng chị hồi mới quen, đem rọi lớn ra bỏ vào khung, đặt lên bàn thờ! Chị khóc gọi tên “An ơi...!!!”.

Xuân Hy vọng – Sống niềm hy vọng

“Không hy vọng, chúng ta sống chỉ nửa cuộc đời”

Lê Thiên

Chủ đề Báo Xuân Cộng đoàn nói lên hai ý: Hồng Ân và Hy Vọng. Hồng ân thì thuộc về Thiên Chúa, Ở trên; Hy vọng thuộc về chúng ta tuy cũng nhờ ơn Chúa, trông cậy vào Chúa

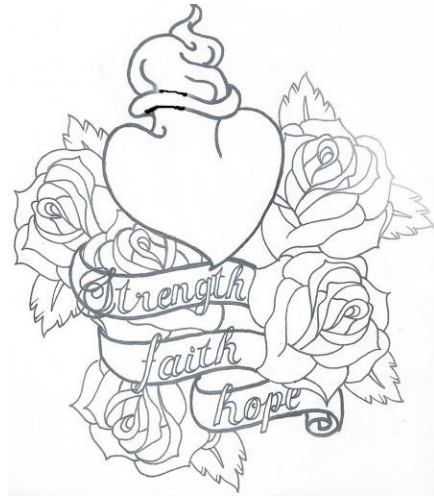
Trong các kinh đọc hằng ngày của người Công giáo, ngoài 3 kinh quan trọng hàng đầu là Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng Danh, còn có 3 kinh cũng quan trọng không kém, đó là các Kinh **Tin**, **Cậy** và **Mến**. Chỉ khác là ba Kinh sau nhằm vào xin ơn Đức Tin, ơn Đức Cậy và ơn Đức mến, còn 3 Kinh trước thì biểu lộ tâm tình Thờ phượng, tôn vinh.

Bài viết này chỉ xin đề cập đến Đức Cậy, Hy vọng, theo Chủ đề Báo Xuân.

Trông Cậy (cũng gọi là Hy vọng) đó là một đề tài rộng lớn, chúng tôi tự xét không đủ tầm vóc luận bàn. Chỉ xin mạo muội trao đổi vài suy tư rất nhỏ và non nớt.

Chúng ta hy vọng! Đơn giản là vì chúng ta đang sống, đang mong ngóng, trông chờ điều tốt lành xảy ra cho mình. Và rồi chúng ta nỗ lực phấn đấu để làm sao đạt được điều mong đợi ấy.

Không có hy vọng, con người không có mục tiêu để phấn đấu, và như vậy, cuộc sống trở nên vô nghĩa, mất định hướng, khiến người ta buông xuôi, bỏ mặc, “sống không có ngày mai,” thậm chí tự chôn vùi mình trong tuyệt vọng, rồi thì “hận đời,” “hận người,” hận cả chính mình và rồi lạc lối.

Là Kitô hữu, chúng ta sống niềm Hy vọng bởi lẽ chúng ta có Niềm Tin, tin vào Chúa Phục sinh. Chúng ta trông cậy vào Chúa có nghĩa là không chỉ trông cậy vào những phù phiếm của đời tạm này đầy đầy phù vân và chạm bẩy dối trá, mà đặt lòng Trông cậy vào Đấng Toàn năng.

Thế giới trải qua biết bao thiên tai kinh hoàng; riêng trận đại dịch mà con vi khuẩn quái ác Corona mang đến cho loài người đích thực là trận đại hồng thủy của thế kỷ 21 này.

Nó gây tai ương khắp thế giới: hàng triệu sinh linh bị cướp đi vội vã. Nó hãy còn tiếp tục đảo lộn trật tự thế giới, gây hỗn loạn cho cuộc sống loài người trên mọi mặt kinh tế, chính trị, xã hội và cả sinh hoạt tôn giáo. Thậm chí Cộng đoàn nhỏ bé của chúng ta đây cũng chịu ảnh hưởng nghiêm trọng.:

Không còn nữa những sinh hoạt đoàn thể.

Không còn nữa những tập hợp văn hóa văn nghệ truyền thống.

Không còn nữa những Thánh lễ vừa tôn nghiêm, vừa đậm màu sắc dân tộc với những tiếng đàn, tiếng hát du dương thánh thót và thánh thiện...

Không còn nữa những sinh hoạt đoàn thể, những lớp giáo lý, những cuộc tĩnh tâm, hội thảo, cập nhật những chỉ dẫn, huấn thị của Hội Thánh cho đời sống đạo.

May ra còn lại vài cuộc gặp gỡ giữa những bầu bạn thân tình...nhưng lại lạnh nhạt chứ không nồng ấm “tay bắt mặt mừng” như thuở nào. Chỉ

còn lại những nụ cười gương gạo ẩn khuất xa xa dưới những khẩu trang bịt kín miệng, kín mũi theo đúng quy định “giãn cách xã hội”!

Tuy thế, niềm HY VỌNG không hề tắt, trái lại hầu như lúc nào “HY VỌNG vẫn vươn lên trong lòng anh, trong lòng em”, trong lòng mọi người. Nhất là khi Ông Chúa soi sáng các nhà y khoa tìm ra được phương thuốc ngăn ngừa, chặn đứng dịch bệnh.

Tạ ơn Chúa. Các loại vắc-xin ngừa/chống COVID-19 đã được bào chế và đang được phân phối sử dụng. Riêng tại Hoa Kỳ, hai loại vắc-xin PFIZER và MODERNA đã được đưa ra chích ngừa. Nhiều chính khách lớn đã tiên phong nhận những mũi kim chích ngừa đầu tiên, đứng đầu là Phó Tổng thống Hoa Kỳ Mike Pence càng làm cho dân chúng háo hức.

Ánh sáng không phải chỉ le lói, mà đã thực sự tỏa sáng cuối đường hầm.

Đó chẳng phải là Hồng Ân và Hy Vọng sao? Hy vọng Corona virus sẽ bị đẩy lùi, bị vô hiệu hóa hoàn toàn để con người lại được trở về với cuộc sống bình thường trong mọi sinh hoạt, trong đó sinh hoạt tôn giáo được tái lập không phải chỉ ở mức bình thường mà còn vươn lên cao khởi sắc.

Chúng ta trông cậy vào Hồng ân Chúa tràn trên hết thảy từng người chúng ta và trên cả Cộng đoàn chúng ta, trên toàn thể Cộng đồng xã hội cũng như Cộng đồng Dân Chúa khắp hoàn cầu.

Tâm Tình Bên Thánh Giuse

Anna Anh Đào

*Tháng Ba về chói chang ánh nắng
Rực tằm gương Thánh Cả khiêm nhường
Nhà thờ chiều chuông ngân trầm lắng
Ngang tượng đài con chào Thánh Giuse*

*Người Cha nuôi của Chúa Con Chí Thánh
Đáng chờ che Mẹ Thiên Chúa vẹn toàn
Vị Thánh Cả hằng chuyển cầu khôn sánh
Cho đoàn con tìm tựa chốn bình yên*

*Trong gió lạnh đêm xưa mờ sương tuyết
Giữa dặm trường về Ai Cập thuở xưa
Người cất bước với niềm tin mãnh liệt
Quyết một lòng vâng ý Chúa mà thôi*

*Theo Thánh Cả xin sống đời công chính
Dù đơn nghèo trong nếp sống cần lao
Đời hy sinh mà người nên Thánh Cả
Sống lặng thầm mà tình quá thiết tha*

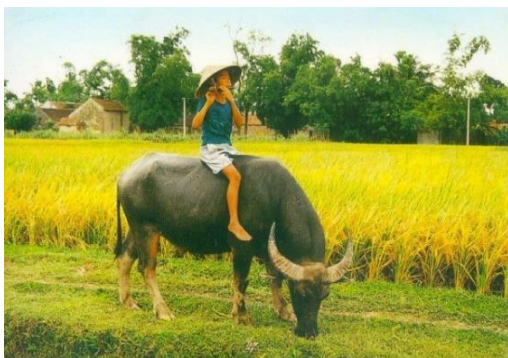
*Dâng Thánh Cả lời kinh, lòng yêu mến
Giữa gian trần nhiều sóng gió chênh vênh
Thánh Giuse xin dẫn đường con nhé
Vượt biển đời đến bến Chúa chờ mong*

<https://gpcantho.com/tam-tinh-ben-thanh-giuse/>

Năm Tân Sửu– Chuyện Con Trâu 2021

Lão nông CĐ

Năm 2001, năm Tân Sửu, năm Con Trâu, Đặc san Xuân Cộng đoàn chắc có nhiều bài viết về Trâu. Chúng tôi mạn phép chỉ góp đôi chuyện vật tán mạn về trâu, “ngưu tầm ngưu” – trâu tìm trâu, như là “lời quê chấp nhật đông dài’ góp vui Xuân Con Trâu cùng mọi người.

Vị thế của con trâu

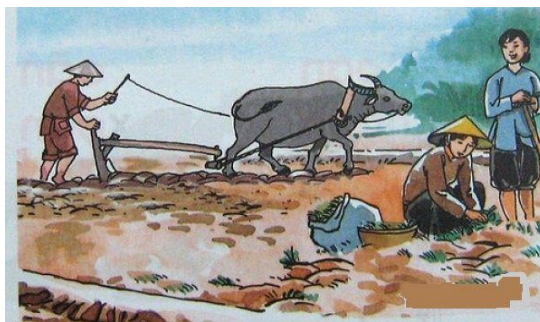
Trong số 12 Con Giáp, có 7 con vật thuộc gia cầm/gia súc: Sửu (Trâu), Mão (Mèo), Ngọ (Ngựa), Mùi (Dê), Dậu (Gà), Tuất (Chó) và Hợi (Heo/Lợn). Trâu tuy xếp vào con giáp thứ hai, sau Chuột (Tý) nhưng Trâu lại là đầu đàn trong nhóm gia súc, gia cầm! Về cơ duyên giữa trâu với người, con trâu được coi là “đầu cơ nghiệp”, tạo nên thịnh vượng cho nhà nông Việt Nam.

Con trâu hàng ngày sát cánh cùng anh nông phu nơi ruộng đồng. Mọi công việc nặng nhọc đồng áng từ cày bừa, chuyên chở đến kéo gỗ súc dựng nhà xây đền đều nhờ vào sức trâu cùng sự tận tụy của nó. Thế nên, người nông dân Việt Nam luôn cậy vào trâu, coi trâu là bạn thân tín, dành cho trâu tình cảm yêu thương:

Trâu ơi ta bảo trâu này,

Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta.
Cấy cày vốn nghiệp nông gia.
Ta đây trâu đấy, ai mà quản công!
Bao giờ cây lúa còn bông,
Thì còn ngọn cỏ ngoài đồng trâu ăn”.

Tuy nhiên, không phải người nông dân nào cũng dễ dàng tậu (mua) được trâu và giữ được trâu.

Giá trị của con trâu

Việc tậu trâu đã từng là một trong ba gánh nặng của cuộc sống nông thôn Việt Nam:

Tậu trâu, lấy vợ, cất nhà

Trong ba việc ấy thật là khó thay

Tậu trâu, lấy vợ, cất nhà thật là khó! Cần con mắt tinh anh và cả khả năng tài chánh mới mua được trâu, chọn được vợ hay cất được nhà...

Nếu lấy vợ xem tông, cất nhà xem hướng, thì “mua trâu, phải xem vó,” sẫm soi kỹ bộ móng (vó) của con trâu, mới chọn mua được con trâu giỏi, khỏe, chịu nghe, chịu làm.

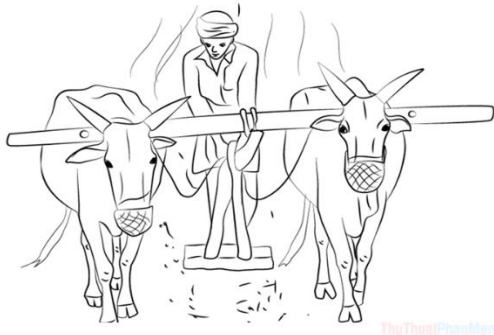
Trâu lăn xả vào việc ruộng đồng, tận tụy giúp chủ nó ăn nên làm ra. Rồi đến cái phân của trâu cũng góp phần tăng màu mỡ cho ruộng đồng, sinh nhiều hoa trái. Nên trong dân gian có câu:

Trời mưa trời gió đừng đừng

Bố con ông Nùng đi gánh phân trâu

Gánh về trồng bí trồng bầu

Trồng ngô, trồng lúa, trồng rau, trồng cà.

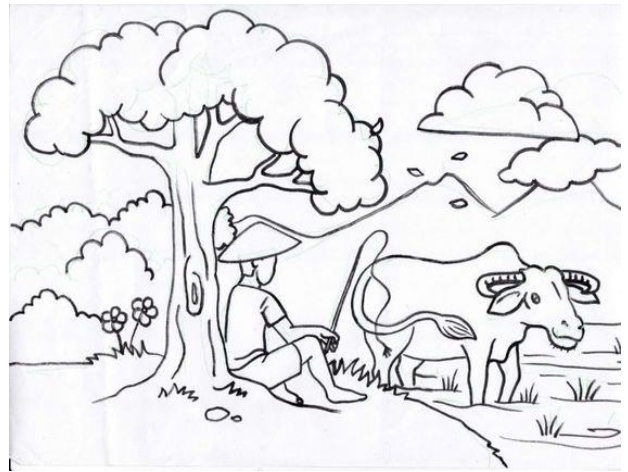
Thân phận con trâu

Vậy mà con người lại phê phán nhau bằng cách ví von cái tật xấu ganh tị nhau là “trâu cột (buộc) ghét trâu ăn!” Lại thật! Bởi lẽ, trong đời sống “bầy đàn” của trâu, có không cái cảnh ganh tị giữa trâu với trâu vì miếng ăn? Có lẽ chúng ta cũng nên xét lại câu tục ngữ “trâu cột (buộc) ghét trâu ăn” trên đây, xem nó có diễn tả đúng đắn không chuyện trâu ganh ghét trâu vì miếng ăn?

Mặt khác, có lẽ cũng nên xem lại có hay không chuyện trâu trắng gườm trâu đen hay ngược lại trâu trắng ganh trâu đen không trong câu “trâu trắng, trâu đen” được dùng để phê phán chuyện đấu đá giữa người với người?

Lại tội nghiệp biết mấy cho trâu cả đời lao nhọc phụng sự con người, để rồi cuối đời khi không còn sức phục vụ nữa, con trâu lại bị đối xử thâm tệ như sau đây

Con trâu có một hàm răng
 Ăn cỏ đồng bằng uống nước bờ ao
 Thời sống mà đã thương tao
 Bây giờ mà chết, tao cầm dao xé mà
 Thịt mà tao nấu linh đình
 Da mà bịt trống tụng kinh trong chùa
 Sừng mà tao tiện con cờ,
 Cán dao, cán mác, lược dầy, lược thưa!

Gia súc, gia cầm trở thành bia miệng

Các loại gia cầm, gia súc ở nông thôn Việt Nam – trong đó có TRÂU luôn tận lực phụng sự chủ của chúng. Nhưng nghiệt ngã thay! Mỗi khi có chuyện bất bình giữa người với người thì con người lại mang con vật ra mà ví von với ý xía xối, chửi mắng, chê bai kiểu “chửi chó, mắng mèo”, nào là đồ chó chết, chó đẻ, nào là ngu như bò, khù khờ như trâu, gà nuốt dây thun, vv...

Trai gái lén lút tình tự với nhau thì lại mắng là “mèo mả gà đồng”, “trò con heo”, “lợn lòng”. Chê ai ăn bẩn ở dơ thì nặng lời “trâu tắm bùn”. Mắng mỏ sự ngu muội của ai đó thì bảo là “đàn gậy tai trâu”. Làm lụng vất vả cực nhọc thì lại ví với kiếp “trâu ngựa, ngựa trâu”. Tranh nhau mà không đạt được theo ý vì chậm chạp thì lại chê bai là “trệu chạp, uống nước đục!”

Nhưng đáng thương nhất cho thân trâu khi người ta đem nó ra mà ví với lũ người đầu trộm đuôi cướp, mắng mà là thứ “đầu trâu, mặt ngựa”!

Chúng ta còn nghe cả những lời so sánh “ngu như trâu”, “lì như trâu” xem ra không công bằng chút nào đối với loài gia súc suốt đời ngoan ngoãn cặm cụi phục vụ người nông dân.

Mừng Xuân Tân Sửu 2021

Chúc nhau PHÚC, LỘC, THỌ

Lao Bộc

Tết đến, Xuân về, người Việt mình chúc nhau “Phúc, Lộc, Thọ”. Thật ra, không hẳn đợi tới Tết người ta mới nghĩ tới Phúc-Lộc-Thọ. Trong nhà nhiều người Việt Nam trưng bày suốt năm suốt tháng hình ảnh ba ông “Phúc, Lộc, Thọ” như “ba vị thần tiên, từ đầu tóc, mặt mày đến hình dáng trông vừa đầy đặn, phúc hậu, vừa ung dung, thư thái và tràn đầy tinh thần nhân ái, bao dung”. Ba ông được tôn là thần. Người ta đúc tượng ba ông bằng vàng để tôn thờ.

Theo niềm tin dân gian, Ông Phúc ban cho điều lành, hạnh phúc. Ông Lộc ban cho giàu sang phú quý vinh hoa. Ông Thọ ban cho sống lâu, nhiều con, đông cháu. Đó không đơn thuần là quan niệm; mà còn là niềm tin... mang tính tôn giáo. Người ta bảo đó là những vị thần đem hạnh phúc, tài lộc và trường thọ, nên dựng bàn thờ đặt tượng mà lễ bái.

Thật ra, trong ba “THẦN” ấy, chỉ PHÚC là chính. Có được PHÚC, thì hưởng được LỘC để trở nên giàu sang phú quý hoặc được trường THỌ - sống lâu, đông con, nhiều cháu... Như vậy Lộc và Thọ là do Phúc ban cho chứ không tự tại. Ở đây không đề cập đến Thần Tài vì Thần Tài được dân gian xem là vị Thần ban phát tài lộc trong cuộc con người bất cứ lúc nào con người có nhu cầu về “tài lộc” chứ không đợi đến ngày đầu Xuân.

Riêng người Công Giáo cũng nói nhiều về PHÚC, trân trọng cái PHÚC. Tuy nhiên, cái PHÚC của người Công Giáo không dừng lại ở những “may mắn tạm bợ cõi đời” mà chính là được dẫn vào cõi PHÚC TRƯỜNG SINH. Phúc đó là PHÚC THẬT. Mà muốn được PHÚC THẬT, người Kitô hữu phải suy ngẫm và thực thi những việc làm tạo nên PHÚC THẬT mà Chúa Giêsu đã công bố trong HIẾN CHƯƠNG NƯỚC TRỜI qua bà Giảng về Tám Mối

Phúc Thật sau đây:

Phúc cho người nghèo khó, vì nước Thiên Đàng là của họ!

Phúc cho người hiền lành, vì sẽ được trái đất làm của riêng!

Phúc cho người than khóc, vì sẽ được an ủi!

Phúc cho người đói khát sự công chính, vì sẽ được no đủ!

Phúc cho người hay thương xót, vì sẽ được xót thương!

Phúc cho người có lòng thanh sạch, vì sẽ được thấy Thiên Chúa!

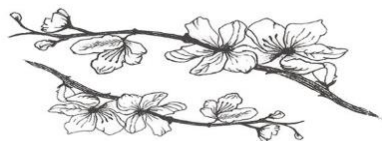
Phúc cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Thiên Chúa!

Phúc cho người bị bắt bớ vì sự công chính, vì nước Thiên Đàng sẽ thuộc về họ!

Chúa Giêsu kết thúc Hiến Chương của Người: “Thực vậy, các con sẽ có phúc khi bị người đời ghen ghét, nhieéc mắng hay nhục mạ vì Con Người. Các con hãy hoan hỉ an lạc vì một ngày kia các con sẽ được phần thưởng sung mãn dành sẵn cho các con ở trên Trời.”

Xin chúc mừng bà con trong-ngoài Cộng đoàn một Mùa Xuân Tân Sửu tám mối phúc thật cùng ơn bình an trong tâm hồn chúng ta.

Đặc San Cộng đoàn Báo của ta, vui chuyện nhà ta

Lữ Thứ

Hàng năm, mỗi độ Xuân về, Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Giáo Phận Metuchen, New Jersey cho ấn hành và phổ biến miễn phí một tờ Đặc San Xuân Cộng Đoàn.

Từ khi Cha Phêrô Trần Việt Hùng được bổ nhiệm Quản nhiệm Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam thuộc Giáo phận Metuchen, New Jersey, rồi Chánh Xứ Giáo xứ Đức Bà Czestochowa thuộc thành phố South Plainfield, New Jersey, Cha luôn quan tâm đến Đặc San Xuân Cộng Đoàn mà ngài cho là một nét văn hóa “cây nhà lá vườn” đặc trưng của Cộng Đoàn không thể nào thiếu đồng hành với hai sắc thái văn hóa cây nhà lá vườn khác: Bánh Tét, Bánh Chưng và Hội diễn Văn Nghệ Mừng Xuân.

Đáng tiếc là về phía văn hóa đặc san, cứ sau mỗi năm, Cộng Đoàn lại mất đi vài cây bút “gà nhà” quen thuộc, hoặc do thay đổi nơi cư trú hoặc do định mệnh cất đi vĩnh viễn.

Hơn nữa, vì là một Cộng Đoàn nhỏ bé, khó mà tiên liệu kế hoạch phát huy sinh hoạt báo chí sao cho mỗi năm thêm khởi sắc trong khi số cây viết mới không thấy xuất hiện ra tay. Vì vậy mà bước tiến của Đặc San Xuân Cộng Đoàn khựng lại chẳng?

Nhưng Cha Quản Nhiệm Phêrô Trần Việt Hùng vẫn lạc quan. Ngài tin tưởng Đặc San Xuân hàng năm của Cộng Đoàn vẫn giữ vững chỗ đứng của nó. Cụ thể, trong Năm Tân Sửu 2021 này, tuy sinh hoạt Văn Nghệ Mừng Xuân không thực hiện được do hậu quả của dịch bệnh Corona virus, “Báo

Xuân Cộng Đoàn vẫn phải tiếp tục duy trì và phát huy.” Cha Quản Nhiệm Cộng Đoàn khẳng định như vậy.

Theo Cha Quản nhiệm, Đặc San Xuân Cộng Đoàn có trách nhiệm nuôi dưỡng Chữ Quốc Ngữ, nuôi dưỡng sắc màu văn hóa Việt Nam, là ngọn cờ đầu dẫn dắt giới trẻ người Công giáo Việt Nam tha hương sống tinh thần dân tộc, ngôn ngữ, chữ viết dân tộc và Văn chương Việt Nam.

Mặt khác, Đặc San Xuân chỉ dùng làm quà tặng cho mỗi gia đình trong Cộng Đoàn và cả cho các thân hữu gần xa, tuy chi phí ấn loát không nhỏ. Quà tinh thần ấy giới thiệu cho đồng đảo người Việt trong khu vực vừa biết được các sinh hoạt của Cộng Đoàn, vừa có dịp chia sẻ về một số nét văn hóa, xã hội và tôn giáo mà nội dung Đặc San Cộng Đoàn nêu ra.

Cha Quản nhiệm Phêrô Trần Việt Hùng kêu gọi: “mọi thành viên trong Cộng Đoàn cũng như các đoàn thể trong Cộng Đoàn hãy tham gia đóng góp bài vở.” Theo ngài, Đặc San Xuân Cộng Đoàn “không chỉ là món ăn tinh thần mừng Xuân, vui Xuân, mà còn là tiếng nói, là hơi thở của Cộng Đoàn”.

Tâm đắc với hoài bão của Cha Quản nhiệm, đáp lời mời gọi của Cha, mặc dầu tuổi đã cao tới con số 83, sức đã yếu, mắt đã mờ, suy tư cũng đã

mỗi mòn cạn kiệt, phận già, không ngại mạnh dạn đóng góp phần mình và kêu gọi mọi người cùng tham gia đóng góp tiếng nói.

Có người cho rằng “viết báo” thời nay chẳng có gì là nhọc, là khó. Cứ gõ Google (internet) là tha hồ “cóp-dán” là xong. Làm như vậy, vô tình chúng ta đánh mất cái phần riêng cũng như cái tinh hoa của Cộng Đoàn mình! Không còn nữa cái chất “cây nhà lá vườn” của Cộng Đoàn mình như phía Văn nghệ hay Bánh Tét, Bánh Chung từng được giữ gìn bấy lâu nay?

Người của Cộng Đoàn hay thân hữu của Cộng Đoàn viết ra, dù viết dưới bất cứ hình thức nào, không luận hay/dở, đúng/sai, miễn là do chính mình “nhà ta, ta xây; ruộng ta, ta cày!” Hay thì người ta thương thức, dở thì thiên hạ xí xóa thôi!

Chuyện về Cộng Đoàn có lẽ không ít đề tài dù Cộng Đoàn rất ư là nhỏ bé. Chính người viết này đã từng đưa ra loạt bài như vậy, Cộng Đoàn nhỏ, bước vươn không nhỏ; Cộng Đoàn nhỏ, thành tựu lớn; Cộng Đoàn nhỏ, cống hiến không nhỏ.. Nhìn vào Cộng Đoàn hiện nay, người ta dễ dàng nhận ra Cộng Đoàn nhỏ, nhưng hy sinh lớn; hoặc dẫn thân không nhỏ; lòng tận tụy không nhỏ đối với việc chung; tình đoàn kết không nhỏ cùng bao điều không nhỏ khác nơi những con người cao cả của Cộng đoàn.... Đó là niềm vui của Cộng Đoàn mình, và từ đó chúng ta mang niềm vui đến nhiều người khác qua Đặc San Xuân Cộng Đoàn!

Năm nay, tuổi trẻ bắt đầu đảm trách Đặc San Xuân Tân Sửu 2021 do bạn Phêrô BÙI DUY TÙNG – Phó Chủ tịch Nội vụ Cộng Đoàn đứng mũi chịu sào. Tin chắc giới trẻ của Cộng Đoàn chúng ta sẽ thành công và Đặc San Xuân sẽ khởi sắc.

Chúc mừng.

Lạc Quan Cầu Nguyện Cho Khỏi Dịch Bệnh Corona

Lm. Biển Xanh

Đầu tuần dịch bệnh lan tràn
Mọi người cảm thấy bàng hoàng đó đây
Học sinh nghỉ học sợ lây
Xí nghiệp nhà máy với đầy khẩu trang.

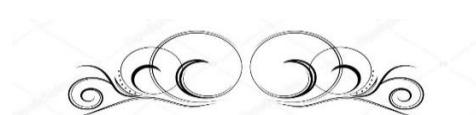
Mọi người có cách sẵn sàng
Vệ sinh cảnh giác tránh sang đông người
Giờ đây rất hiếm nụ cười
Đọc kinh cầu nguyện nhiều người vượt qua.

Giê-su thầy thuốc mọi nhà
Cây trồng phó thác chúng ta tin rằng
Dịch bệnh mau chóng biến phẳng
Khoa học bác sĩ siêng năng tìm tòi

Dịch bệnh ngăn chặn sớm thôi
Mỗi người cầu nguyện cùng tôi thưa rằng
Thiên Chúa sức mạnh quyền năng
Trao ban sự sống thật gần chúng ta.

Xin ơn của Chúa chan hòa
Ban cho tất cả mọi nhà bình yên
Chúng con ở khắp mọi miền
An bình hạnh phúc triền miên chúc lành.

<https://gpcantho.com/cn-corona/>

Phanxicô Xavie Phạm Văn Hoạt

Tông đồ Giáo dân của Cộng đoàn đã ra đi

Bạn già

10/11/1943 - 27/10/2020

Cộng đoàn Công Giáo Việt Nam (CĐCGVN) Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời thuộc Giáo phận Metuchen NJ hầu như ai cũng tiếc thương người anh em Phanxicô Xavie Phạm Văn Hoạt vừa ra đi ngày 27/10/2020, thọ 77 tuổi. Có lẽ sẽ là thiếu sót nếu không giới thiệu đôi lời về người anh em của chúng ta.

Chông chênh đường tu, trơn tru đường tình

Phanxicô Xavie Phạm Văn Hoạt sinh năm 1943, xuất thân từ Đại Chung Viện Xuân Bích Huế, VN. Nghe đâu hồi năm 1975, hầu như anh Hoạt đã gần kết thúc chương trình Đại Chung Viện thì đột nhiên xảy ra biến cố 30/4/1975.

Trong cơn hốt hoảng trước thời cuộc, Phạm Văn Hoạt bỏ nước ra đi, trôi giạt vào Hoa Kỳ mà không mang theo giấy tờ tùy thân nào chứng minh anh đang là người Nhà Chúa. Rồi sau 30/1975, Việt Nam hoàn toàn bế quan tỏa cảng với thế giới bên ngoài, nhất là với “tư bản Mỹ”, nội bất xuất, ngoại bất nhập, kể cả một mảnh giấy nhấn,

một phong thư, một món hàng nhỏ nhất. Việc xin cho được một giấy chứng nhận từ Việt Nam về quá trình tu học của bạn Hoạt là điều hoàn toàn bất khả thi.

Phạm Văn Hoạt huyệt hăng, tự kiếm công ăn việc làm và sinh sống. Đến năm 1983, anh chọn được ý trung nhân, chị Phạm Thị Thanh đang định cư tại Canada, đưa về Mỹ, có với nhau 3 người con, một gái, hai trai, nay đều trưởng thành và thành công trong đời sống tự lập.

Phạm Văn Hoạt cảm tạ Chúa về niềm hạnh phúc của gia đình anh và luôn hết mực thương yêu vợ con, chu toàn bốn phận làm chồng, làm cha.

Tông đồ giáo dân

Dù rất bận rộn với cuộc sống gia đình, anh chị Hoạt-Thanh dẫn thân vào các việc Cộng đoàn tại địa phương, đồng thời dẫn dắt 3 đứa con bé thơ tham gia sinh hoạt Thiếu niên Công giáo qua nhóm “Muối Đất” bên cạnh Nhóm Dẫn Thân (Đồng Hành) mà Anh Chị là thành viên năng động. Anh Hoạt được tín nhiệm một thời đứng đầu Nhóm Dẫn Thân này.

Ngoài ra, anh Hoạt còn được Cha Quản Nhiệm giao trách nhiệm điều hợp các Đoàn thể Công Giáo Tiến Hành của Cộng đoàn và một số công việc khác trong Cộng đoàn, như cùng với một người anh em giáo dân khác phụ trách hướng dẫn Lớp Giáo Lý Hôn nhân. Từ vai trò này, khi làm việc trong tổ chức Cứu vớt Thuyền nhân – Boat People SOS (BPSOS, Inc.) của Ts Nguyễn Đình Thắng, anh Phạm Văn Hoạt đã tổ chức thành công một số Dạ Hội Tình Yêu hàng năm tại Philadelphia (Pennsylvania, Hoa Kỳ).

Riêng tại CĐCG địa phương, anh Hoạt đã từng tham gia tổ chức và điều hợp những buổi Hội thảo Thăng Tiến Gia Đình, được Cha Quản Nhiệm Phêrô Trần Việt Hùng hỗ trợ và nâng đỡ bằng việc thỉnh mời các linh mục nổi danh như Lm Tâm Thường (Nguyễn Trọng Tước, SJ hoặc Cha Tuấn, Cha Đoàn cũng thuộc Dòng Tên) giảng thuyết và chủ trì hội thảo thành công.

Ấy là chưa kể những lần anh Hoạt lái xe đến tận Philadelphia (Tiểu bang Pennsylvania) chia sẻ Giáo lý Hôn Nhân với mấy CĐCGVN ở đó.

Không biết từ chối

Tại Cộng đoàn địa phương Metuchen, anh Hoạt còn tư vấn cho Cha Quản Nhiệm Phêrô Trần Việt Hùng thành lập Hội Cao Niên New Jersey, rồi tham gia Hội với trách nhiệm Phó Hội Trưởng tận tình phụ giúp Hội trưởng Nguyễn Trọng Tài điều hành và giữ cho Hội sống tới khi đại dịch Covid-19 hoành hành, buộc ngưng sinh hoạt.

Ấy là chưa kể anh Hoạt hoạt động tích cực trong lãnh vực văn hóa văn nghệ, báo chí của Cộng đoàn, đặc biệt vào mỗi dịp Tết Nguyên Đán, từ viết báo, sáng tác đề tài cho tới việc điều hành, phối trí tập dượt các tiết mục văn nghệ, và cả việc gói bánh tét, bánh chưng cho Cộng đoàn, anh đều tham gia đắc lực, vui vẻ, chan hòa.

Lại nữa, chỉ khi Cha Quản xứ kiêm Quản Nhiệm Phêrô Trần Việt Hùng chia sẻ trong Thánh lễ an táng anh Hoạt, người ta mới biết anh Hoạt là ‘tư vấn đặc biệt’ của Cha. Cha tiết lộ: *“Tuy tôi thuộc hàng cháu của Cụ Hoạt, tôi luôn gọi cụ là Anh, là vì tôi xem anh Hoạt là anh tôi. Trong mọi sự tôi đều tham khảo với anh Hoạt qua tình anh em thân thiện. Anh Hoạt trao đổi nhiều ý kiến thiết thực, khả thi, nhưng không hề tiết lộ cho ai điều anh chia sẻ”*.

Anh Phạm Văn Hoạt không bao giờ tỏ ra bi quan trong bất cứ hoàn cảnh nào xảy đến cho bản thân. Anh luôn mỉm cười hiền hòa, không hề nói điều gì tổn hại thanh danh người khác. Đến nỗi không ai biết anh Hoạt có giận hờn, bực dọc ai không. Với mọi người xung quanh, Anh Hoạt luôn mỉm cười, cởi mở thân thiện. Có lẽ khó ai biết anh Hoạt có giận, có hờn hay có ý phân bì, chê trách ai bao giờ.

Lòng đạo và sống đạo

Anh Phạm Văn Hoạt luôn thực hành và cố võ việc thờ phượng Chúa Giêsu Thánh Thể. Hàng tuần, luôn luôn vào 1 giờ sáng, anh Hoạt đánh thức vợ để hai vợ chồng lái xe trong đêm cùng đi châu Thánh Thể tại Nhà thờ Chánh Tòa Gp Metuchen, kéo dài một tiếng đồng hồ mỗi đêm, rồi mới trở về tiếp tục ngủ để sáng sớm lại thức dậy đi lễ, giúp lễ ở nhà thờ Giáo xứ.

Chính trong tâm tình yêu mến Thánh Thể, anh Hoạt tình nguyện đóng vai “chú giúp lễ” trong

các Thánh lễ ngày thường tại Giáo xứ Cộng đoàn mà đám trẻ giúp lễ không có mặt. Trong bài giảng tiễn đưa Phạm Văn Hoạt, Cha Phêrô Trần Việt Hùng tiết lộ: *“Mỗi lần giúp lễ, anh Hoạt đều muốn mặc áo “alba” (áo chùng trắng các linh mục mặc khi cử hành Thánh lễ), tôi thấy không có gì trở ngại, nên đồng ý cho anh ấy mặc.”*

Sự thực, trong chỗ riêng tư với người viết bài này, anh Hoạt chia sẻ: *“Mình nghĩ là người giúp lễ cần có thái độ, tinh thần và cả cách ăn mặc nghiêm trang xứng đáng nơi Bàn Thánh và với Thánh Thể”*. Trong ý nghĩ ấy, anh Hoạt nói anh không đòi áo alba, mà chỉ muốn có một lối *“ăn mặc nghiêm chỉnh phù hợp với phụng vụ, đó là áo giúp lễ*. Vì Giáo xứ không có áo giúp lễ cho người lớn, Cha Xứ cho tôi mặc áo alba, tôi vâng lời ngài và rất quý trọng chiếc áo này. Hãnh diện là khác!” Anh Hoạt tâm sự như vậy.

Anh Phạm Văn Hoạt có tinh thần chịu đựng cao. Anh chưa bao giờ tỏ ý bi quan hay buồn chán cả khi đã biết căn bệnh thiếu hồng huyết cầu, bạch cầu và tiểu cầu của mình là chứng nan y khi Bác sĩ Bệnh viện truyền cho anh 3 không: *Không làm việc nặng, không lái xe đi xa, không tới chỗ đông người*. Một “lệnh cấm túc” mà anh Hoạt vui vẻ và luôn tươi cười chấp nhận cho tới giờ ra đi.

Có lẽ do tinh thần trẻ trung của anh Hoạt mà phu nhân anh, chị Phạm Thị Thanh đã chọn tấm chân dung thời trai trẻ của anh làm di ảnh trên cáo phó cũng như cho lễ tiễn đưa anh về nơi an nghỉ cuối cùng.

*Phansicô Xavie Phạm Văn Hoạt (bên phải)
cùng với Lê Văn Hiếu
(Chủ tịch Hội Cựu Chúng sinh Xuân Bích VN, bên trái).
Tác giả đứng giữa.
Hình chụp năm 2018.*

Giấc mơ chưa đạt

Người anh em Phạm Văn Hoạt của chúng ta cư mang rất nhiều giấc mơ đẹp cho đời sống Cộng đoàn, nhưng không phải giấc mơ nào của anh cũng được hiện thực.

Xin đan cử vài ý tưởng đạo đức của anh Hoạt, “*mộng không thành*” sau đây:

+ Anh Hoạt có lòng sùng kính đối với Đức Mẹ Fatima. Anh quảng bá một cách tích cực 3 mệnh lệnh của Đức Mẹ: **Ăn năn đền tội, Cải thiện đời sống** và **Lần chuỗi Mân Côi** và ước mơ xây dựng **Hội Tông đồ Fatima** ở Cộng đoàn, nhưng không thành, có lẽ do giáo dân nặng gánh với công ăn việc làm.

+ Anh Hoạt còn nảy sinh ý muốn thành lập **Hội Thánh Giuse** dành cho các bậc “gia trưởng” ngõ hầu cùng với các bà Mẹ Công Giáo mà phát huy việc giáo dục con cái, nhưng rồi việc đã không thành...

Về Phanxicô Xavie Phạm Văn Hoạt, có lẽ viết hoài vẫn chưa nói hết những kỷ niệm tốt đẹp nơi anh. Chúng tôi nợ với người bạn quá cố, nợ với gia đình anh và nợ với Cộng đoàn CGVN Metuchen, New Jersey vậy.

Xin tạ lỗi và cầu xin Chúa đón nhận linh hồn Phanxicô Xavie sớm về nơi vinh phúc.

Kính Nhớ Tổ Tiên Ông Bà

Anna Anh Đào

*Mùng hai kính nhớ tổ tiên
Ông bà đã khuất nơi miền xa xăm
Thương dâng kính nguyện âm thầm
Nhớ xin thấp nén hương trầm dâng lên*

*Hy sinh bác ái để nên
Như què ngày tết đáp đền công ơn
Người nằm chẳng muốn chi hơn
Cần con cháu nhớ biết ơn nguyện cầu*

*Đạo hiếu xin mãi đẹp màu
Thương khi còn sống hay dầu đã xa
Chúa ơi con chỉ muốn mà
Chúa thương đón lấy ông bà tổ tiên*

*Vào miền hạnh phúc vô biên
Vào tình yêu Chúa thiên niên vĩnh hằng
Lời cầu dâng Chúa chí nhân
Cho người còn sống ân cần yêu nhau*

*Là con hiếu thảo đạt dào
Thương yêu cha mẹ đẹp sao ân tình
Lòng con dâng một câu kính
Tim con nhớ suốt hành trình... Chúa ơi!*

<https://gpcantho.com/kinh-nho-to-tien-ong-ba/>

Dự âm Dạ Hội Tình Yêu

ngày 01/3/2008

Nguyễn Ngọc & Lê Thiên

Ghi lại để tưởng nhớ một thành viên nhiệt tình của Cộng đoàn đã ra đi: Anh Phạm Văn Hoạt. Dạ Hội Tình Yêu là sáng kiến của anh Hoạt khi anh làm việc cho Tổ chức Cứu Người Vượt Biển của Ts Nguyễn Đình Thắng.

Dạ Hội Tình Yêu (cũng gọi là Dạ Vũ Tình Yêu) diễn ra ngày 01/3/2008 (cách đây hơn 12 năm) tại Nhà Hàng Maxim, Philadelphia, Tiểu bang Pennsylvania, quy tụ hàng trăm cặp vợ chồng người Việt, thuộc nhiều thế hệ khác nhau, từ những đôi bạn mới cưới tới những cặp vợ chồng đã trải qua hơn 50 năm hạnh phúc lứa đôi.

Nhà văn Quyên Di từ California được mời điều hợp chương trình và chia sẻ chủ đề Tình yêu Hôn nhân. *Quyên Di* nổi tiếng từ Việt Nam sang hải ngoại với những sách báo ông viết về Tuổi Thơ và Gia Đình cũng như các buổi diễn thuyết, thuyết trình của ông về chủ đề trên.

Các tham dự viên đều hưng phấn được nghe giọng nói đầy truyền cảm của Nhà văn Quyên Di với ý nghĩa nội dung phong phú, lại được thích thú đặt câu hỏi, trao đổi ý kiến cùng nhà văn. Trái tim mỗi người trong đám cử tọa như rung động hồi tưởng bao kỷ niệm êm đềm đầy thơ mộng của Tình Yêu Hôn nhân từ thuở ban đầu đến nay trải qua một cuộc hành trình dài ngắn khác nhau, thậm chí có những lúc gặp ghềnh trắc trở, nhưng rồi cùng nhau vục dậy, bước đi, thăm thiết nghĩa tình phu thê, “*mình với ta tuy hai mà một*”.

Mỗi khi diễn giả dứt một đoạn chia sẻ thì tiếng vỗ tay lại nổ giòn. Thỉnh thoảng đâu đó

trong cử tọa có tiếng thốt lên của một đức ông chồng, ý như tỏ bày kinh nghiệm dày cộm của bản thân về tình nghĩa phu thê:

Muốn cho êm ấm cửa nhà,

Vợ kêu chồng dạ: Bấm bà, con đây!

Tiếng cười vang lên rộn rã. Rồi thì một giọng oanh vàng thánh thót như đối đáp với cánh đàn ông:

Thương chồng phải lụy cùng chồng,

Đắng cay phải chịu, mặn nồng phải cam.

Tiếng vỗ tay lại vang dội. Một lão ông dường như “cầm lòng không đậu”, góp tiếng kêu gọi cử tọa hãy cùng học hỏi, thấu thái cái tình cái nghĩa mà nhà văn Quyên Di đã gợi ra:

Vợ chồng là nghĩa ở đời,

Ai ơi, chớ nghĩ những lời thiệt hơn.

Nhận được sự tán đồng của đám đông, ông già càng khoái trá, tiếp tục giọng nửa “ngâm” nửa “hài”:

Bên căng thì phải bên chùng,

Hai bên cùng cúng để dàng đứt dây.

Bầu khí vui nhộn cứ thế mà truyền đi từ bàn tiệc này sang bàn tiệc khác của các thực khách, trong khi các ca sĩ và ban nhạc cống hiến những khúc tình ca chọn lọc hấp dẫn, lôi kéo nhiều đôi trai tài gái sắc dìu nhau ra sàn nhảy tung tăng, đến nỗi cả những cặp vợ chồng đã cao tuổi cũng dìu nhau bước ra, nhịp nhàng vũ khúc ân tình.

Dạ hội kéo dài nhiều tiếng đồng hồ, song đối với nhiều tham dự viên, nó lại giống như khoảnh khắc thời đưa. Các vũ khúc tình yêu vẫn còn rộn rã chào mời quyến rũ mọi người không bỏ dở cuộc vui. Nhưng rồi tiệc cũng tan, khi nhà hàng báo giờ đóng cửa. Ai nấy ra về trong tiếc nuối và hẹn Dạ Hội Tình Yêu năm sau.

Không ai nghĩ đó là Dạ hội Tình yêu cuối cùng do anh Phạm Văn Hoạt tổ chức, vì sau đó anh nghỉ hưu, lui về đời sống ẩn dật bên vợ con cho đến ngày ra đi vĩnh viễn 27/10/2020. Chúng tôi nhớ mãi hình ảnh anh Phanxicô Xavie Hoạt.

Cảm nghiệm về Thánh Lễ Trực Tuyến & Thánh Lễ Trực Tiếp

Phận Già

Trận đại dịch Corona virus kéo dài cướp đi nhiều sinh linh toàn thế giới đồng thời làm xáo trộn đời sống con người, kể cả đời sống tâm linh. Có lẽ do phải cách nhau, xa nhà thờ, mất cơ hội cùng tham dự Tiệc thánh, người Công giáo giờ đã và đang nhận ra nhu cầu cấp thiết của việc kết hợp giữa bản thân mỗi người với Chúa Giêsu Thánh Thể.

Mình Thánh Chúa “take-out” (đóng gói mang về)?

Dịch Corona virus ngăn cách giao tiếp trực diện giữa người với người khiến Thánh lễ trực tuyến trở thành thiết thực thay vì tham dự trực tiếp. Từ hoàn cảnh “chẳng đặng đừng” này, có người nảy ra “sáng kiến take-out đóng gói mang về” khiến ĐHY Robert Sarah, Tổng trưởng Bộ Phụng tự và Kỷ luật bí tích của Tòa Thánh, đã phải lên tiếng báo động sự lệch lạc của cái gọi là “sáng kiến” ấy. (Hong Thủy, Đài Vatican News ngày 05/5/2020) *ĐHY Sarah phản đối việc ‘Đóng Gói’ Mình Thánh Chúa để tín hữu mang về tự rước lễ*”).

Đài Vatican nêu rõ, ĐHY Robert Sarah phản bác hoàn toàn ý tưởng “cho rước Mình Thánh Chúa bằng cách ‘đóng gói’ để giáo dân mang về nhà tự rước lễ.” Ngài kêu gọi “chúng ta phải lãnh nhận Mình Thánh Chúa cách xứng hợp”.

ĐHY Sarah đưa ra chỉ dẫn cụ thể: “Thiên Chúa phải được kính trọng, chúng ta không thể bỏ ngài vào trong một cái túi nhựa. Tôi không biết ai đã nghĩ ra điều phi lý này, nhưng nếu việc không được rước lễ là một đau khổ, thì chúng ta không thể thỏa hiệp về cách rước lễ. Chúng ta phải rước lễ theo cách xứng hợp, xứng với Thiên Chúa, Đấng đến với chúng

ta. Chúng ta phải có thái độ đức tin đối với Thánh Thể, chúng ta không thể xem Thánh Thể như một đồ vật tầm thường, chúng ta không đang ở trong siêu thị.”

“Xem lễ” hay Dự lễ?

Cơn đại dịch Corona virus làm đảo lộn mọi sinh hoạt tinh thần lẫn vật chất của con người khắp thế giới. Sinh hoạt tôn giáo trong đó có đời sống tâm linh của người tín hữu cũng bị tác động bởi các biện pháp cách ly khiến con người phải lùi về ốc đảo cá nhân của mình, không còn cơ hội tập hợp với nhau để cùng nhau đọc kinh cầu nguyện, cùng nhau chia sẻ Lời Chúa, cùng nhau cử hành Mầu Nhiệm Thánh Thể.

**Thánh Lễ Chúa Nhật
dành cho những người không thể đến nhà thờ**

Tham dự Thánh lễ **trực tiếp** bấy lâu nay mang tính “chia sẻ và hiệp thông” giờ đây do đại dịch xui khiến, người Công giáo buộc lòng phải chuyển sang hình thức “**xem lễ**” qua màn hình, không phải chỉ từ chiếc TV trong nhà, mà còn từ những chiếc computers, laptops, iPhones, iPads, ở đâu và bất cứ lúc nào cũng có thể mở ra **nghe/xem... Thánh Lễ** từ bất cứ nơi nào có cử hành Thánh Lễ qua máy thu/phát hình.

Dự lễ qua màn ảnh mùa dịch bệnh là một lựa chọn bất đắc dĩ, có khi làm cho người tham dự cảm thấy lòng mình trống vắng tình hiệp thông thực sự với mọi thành phần dân Chúa trong Cộng đồng, đặc biệt là giữa bản thân mỗi cá nhân người tín hữu với chính Chúa Giêsu Thánh Thể.

Rõ ràng, có cái gì đó hụt hẫng trong ý nghĩa và tâm tình Hiệp thông xuyên qua Thánh lễ trực tuyến như hiện nay nếu chúng ta không đặt trọn lòng trí mình vào điểm đỉnh Thánh Lễ là Nhiệm

tích Chúa Giêsu Thánh Thể.

Vì thời thế [thời dịch bệnh] thế thời phải thế. Nhưng không vì thế chúng ta coi việc dự lễ trực tuyến như là một cách “xem lễ” quá hời hợt, mà phải là một sự THAM DỰ TÍCH CỰC và SỐNG ĐỘNG trong tâm tình tạ ơn, ngợi khen và thờ phượng Chúa Thánh Thể.

Trực tiếp tham dự Thánh Lễ

Từ những ray rứt về nỗi buồn xa nhà thờ, về nỗi nhớ nhung những lần cùng Cộng đồng Dân Chúa hiệp dâng Thánh Lễ, chúng tôi nhớ về cuộc tập hợp thân thương giữa những anh chị em cùng là dân Chúa, suy tư về cuộc hành trình của chúng tôi cùng nhau tiến vào Mầu Nhiệm Thánh Thể.

Kinh Rước Lễ Thiêng Liêng

Lạy Chúa Giêsu, con tin thật rằng, Chúa hiện diện trong bí tích Thánh Thể. Con yêu mến Chúa trên hết mọi sự, và con ao ước được rước Chúa vào lòng con. Bởi vì giờ đây, con không thể rước Chúa qua bí tích Thánh Thể, xin hãy đến ngự trong linh hồn con cách thiêng liêng. Xin cho con ôm lấy Chúa vào lòng con, như Chúa đã ở trong con và hoàn toàn kết hiệp với con. Xin đừng bao giờ để con tách rời khỏi Chúa. Amen.

Ngày 17-4-2020, Đức Giáo Hoàng Phanxicô, trong Thánh lễ trực tuyến do chính ngài cử hành, cũng đã nhắc nhở chúng ta rằng các Thánh lễ trực tuyến và việc rước lễ thiêng liêng không đại diện cho Giáo hội: “*Đây là Hội Thánh trong một hoàn cảnh khó khăn mà Chúa cho phép, nhưng lý tưởng của Hội Thánh luôn luôn là ở với mọi người và với các bí tích - luôn mãi.*”

Kết luận

Cầu xin Chúa sớm đẩy lùi cơn dịch virus Corona quái ác để con người được trở về với đời sống bình thường, trong đó có đời sống tâm linh

của người Công Giáo là cùng nhau tập hợp tham dự “**Tiệc Chiên Thiên Chúa**”.

Kinh Lạy Linh Hồn Chúa Kitô

Lạy hồn Chúa Kitô, xin thánh hóa con.

Lạy xác thánh Chúa Kitô, xin cứu độ con.

Lạy Máu Thánh Chúa Kitô, xin làm cho con say mến.

Lạy nước bởi nương long Chúa Kitô, xin tẩy rửa con.

Lạy sự thương khó Chúa Kitô, xin thêm sức cho con.

Lạy Chúa Giêsu nhân ái, xin nhận lời con.

Xin giấu ẩn con trong các vết thương Chúa.

Xin cho con đừng bao giờ lìa xa Chúa.

Xin gìn giữ con khỏi kẻ thù tinh quái.

Đến giờ lâm tử, xin Chúa gọi con,

và cho con đến cùng Chúa,

Để con được cùng các thánh ca tụng Chúa muôn đời.

AMEN.

Anima Christi

Soul of Christ, sanctify me.

Body of Christ, save me.

Blood of Christ, inebriate me.

Water from the side of Christ, wash me.

Passion of Christ, strengthen me.

O Good Jesus, hear me.

Within your wounds hide me.

Permit me not to be separated from you.

From the wicked foe, defend me.

At the hour of my death, call me

and bid me come to you

That with your saints I may praise you

For ever and ever. Amen.

Tuổi Già Mặn Mà Ngày Tình Yêu

Lữ Thứ

Ngày nay không những tại Hoa Kỳ, mà tại nhiều quốc gia khác ở châu Âu cùng cả thế giới kể cả Việt Nam, cứ vào 14 Tháng Hai hằng năm, các đôi nam nữ lại rộn rã chào mừng **Ngày Tình Yêu – Valentine’s Day**.

Vợ chồng chúng tôi vốn thuộc loại “đồ cũ” từ Việt Nam, nên đã có một thời chẳng hề nghe biết hay thưởng thức được hương vị gì của **Valentine’s Day – Ngày Tình Yêu!** Cho đến khi định cư trên đất Mỹ, hòa nhập vào nếp sống mới với vài truyền thống văn hóa Mỹ, chúng tôi bắt đầu làm quen với văn hóa *Valentine’s Day – Ngày Tình Yêu*.

Thoạt đầu, chúng tôi cứ ngỡ Ngày Tình Yêu – Valentine’s Day chỉ là ngày tôn vinh Tình Yêu Tuổi Trẻ, (nhất là những người Trẻ đang chờ ngày kết hợp với nhau bằng Hôn nhân). Dần dần, chúng tôi mới nhận ra rằng, ngày Tình Yêu là ngày của tất cả mọi người yêu thương nhau, giữ trọn tình trọn nghĩa với nhau bất luận là già hay trẻ, bất luận người ta mới yêu thương nhau hay đã cùng nhau trải qua cuộc sống yêu thương hàng chục năm, nhiều chục năm...

Chúng tôi hân hạnh giới thiệu một đôi vợ chồng tại Hoa Kỳ đã vượt tuổi “bách niên” (trăm năm) vừa mừng **NGÀY TÌNH YÊU THỨ 80** (80th Valentine’s Day) của họ hôm 14 Tháng Hai, 2020.

Truyền thông Mỹ đầu năm 2020 đưa tin Ông John Henderson, **107 tuổi** cùng phu nhân là Bà Charlotte, **105 tuổi** vừa chia sẻ bí quyết “trường thọ” của họ vào dịp ông bà cùng mừng Ngày Tình Yêu - Valentine’s Day thứ 80 của nhau.

Nhiều cơ quan truyền thông Mỹ chạy “tít” lớn đưa tin đôi vợ chồng già ở Texas – ông và bà John-Charlotte Henderson tổ chức mừng ngày lễ Tình Yêu thứ 80 của họ vào ngày Tình Yêu 14/2/2020, sau khi ông bà đã được ghi danh vào cuốn **Guinness Vô địch Thế giới về Lịch sử Đôi Bạn Sống Lâu Nhất Thế Giới**.

Thế nhưng, xem ra ông John Henderson vẫn “chưa hài lòng” khi ông nói với phóng viên báo Today (Jenna Bush Hager) bằng giọng hối tiếc: “*Chưa phải là lâu. Thời giờ qua nhanh như chim bay!*”

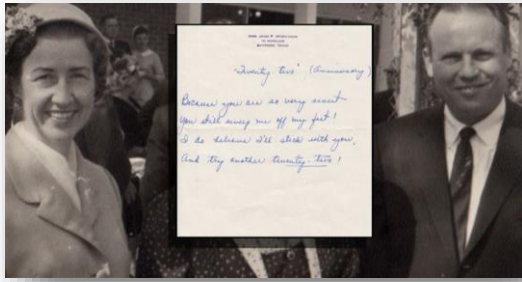
Nhớ thuở đôi bạn gặp nhau tại Đại học Texas vào năm 1934 khi nước Mỹ sắp rơi vào trận Đại Suy thoái Thế giới, ông John khoe: “*Lần đầu gặp nàng và trò chuyện với nàng, tôi không nghĩ là tôi có thể có cuộc hẹn nào khác nữa với bất cứ ai khác.*” Còn bà vợ Charlotte thì rơm rớm nước mắt yêu thương đầy xúc động: “*Anh ta quả là người đàn ông lịch lãm nhất, hơn bất cứ chàng thanh niên nào mà tôi đã tiếp xúc.*”

Gặp nhau tại Đại học vào năm 1934, đến năm 1939 họ thành hôn với nhau và trung tín với nhau cho tới hôm nay.

Sau 8 thập niên sống với nhau đời vợ chồng, hai ông bà John và Charlotte luôn coi Valentine’s Day – Ngày Tình Yêu là ngày đặc biệt để ông bà cùng lập lại với nhau lời thề chung thủy, yêu thương nhau đến trọn đời.

Ông bà Hendersons không có con, nhưng từ sau khi cả hai cùng nghỉ hưu hồi thập niên 1970, ông bà vẫn kề cận, sát cánh nhau cho đến nay trong yêu thương, hạnh phúc.

Ông bà còn lưu giữ một mẫu viết tay rất là tình tứ (lãng mạn) do người vợ gửi cho chồng năm 1961 nhân kỷ niệm năm thứ 22 lễ cưới của họ.

Hiện ông bà vẫn còn tập thể dục với nhau hằng ngày và cùng thưởng thức mỗi người một ly rượu vang mỗi tối, cùng đi ngủ với nhau, tinh thần sáng khoái, phấn khích.

Ông bà luôn luôn lạc quan, hài hước trước mọi nghịch cảnh của cuộc sống. Dường như họ không hề biết buồn giận nhau bao giờ.

Khi được hỏi, “Nếu không có Lễ Tình Yêu – ngày Valentine’s Day hàng năm, thì ông bà... tính sao?” Ông John đáp: “Ồ! Tôi không biết. Tôi chưa bao giờ có kinh nghiệm với cái lễ ấy.” Bà Charlotte nói thêm vào: “Câu ông nhà tôi đừng bao giờ thử... cái chuyện không có Ngày Tình yêu...”

Đặc biệt, khi được hỏi về tình cảm ông bà trao tặng cho nhau từ khi mới thành hôn, ông vui cười trả lời hài hước: “Chúng tôi tung ra **hơn phân nửa chất nổ** mà Quân Đồng Minh đã sử dụng cho **Đệ Nhị Thế Chiến**.”

Thảo nào chất nổ tình yêu của ông bà đến nay vẫn còn nổ đòn, vang vọng khắp thế gian.

Đôi nét về Valentine’s Day

Đầu năm 2021 này một sự gần như trùng hợp ít ai ngờ là văn hóa Đông-Tây gần như hội tụ cùng một thời điểm dịp đầu năm. Người Việt chúng ta mừng Xuân Tân Sửu 2021 với 3 ngày Tết Nguyên Đán mùng Một, mùng Hai và mùng Ba Tháng Giêng Âm lịch nhằm 12, 13 và

14/02/2021 Dương lịch thì NGÀY TÌNH YÊU (Valentine’s Day) lại rơi vào ngày 14/02/2021.

Chúng ta mừng Xuân cho nhau và cũng chúc nhau Valentine’s Day hạnh phúc. Nhân đây chúng tôi xin có đôi lời giới thiệu về Ngày Tình Yêu, đồng thời cũng giới thiệu đôi vợ chồng “*Tuổi già Mãn Mà Ngày Tình Yêu*” như trên.

Valentine’s Day ở Mỹ là ngày Tình Yêu đối với mọi người, bất luận đó là đôi bạn già hay đôi vợ chồng trẻ hoặc là cặp tình nhân. Đó cũng là dịp để mọi người trong một gia đình hay trong dòng tộc bày tỏ tình yêu thương nhau mặn nồng. Một phần nào giống như ngày Tết Nguyên Đán của ta.

Chúng tôi không tìm kiếm nguồn gốc ngày Tình Yêu, cũng chẳng quan tâm tới cái tên Valentine xuất phát từ đâu hay từ lúc nào, và Valentine là nhân vật nào.

Chỉ biết rằng “Valentine’s Day” đã thâm nhập vào đời sống chúng tôi và lưu thông trong huyết quản chúng tôi. Valentine’s Day vẫn mãi là NGÀY TÌNH YÊU để chúng tôi cùng nhau làm sung mãn Tình Yêu của mình, thi vị hóa cuộc đời và lãng mạn hóa Tình yêu giữa nhau.

Đây là cơ hội quý hiếm để chúng ta bỏ chút thời giờ, cùng ngồi lại với người thân thương tỏ bày tâm sự quý yêu, trân trọng nhau.

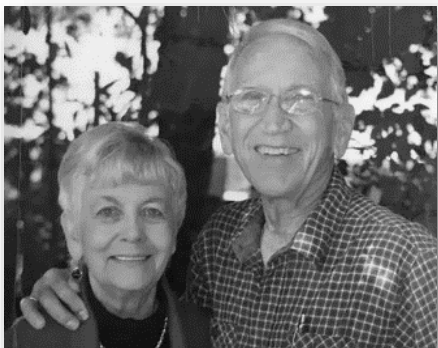
Càng trải qua cuộc sống “đôi lứa” với nhau lâu dài, chúng tôi càng thấm thía tình vợ chồng, càng cảm nghiệm sâu sắc nghĩa tình phu thê. Mừng ngày Tình Yêu – Valentine’s Day, chúng tôi càng ghi đậm tình yêu thương nhau.

Ngày lễ Tình Yêu hãy là *ngày của nhau và cho nhau* đối với hết thảy chúng ta bất kể chúng ta thuộc hạng tuổi nào và ở trong hoàn cảnh nào.

Chúng tôi hằng tâm niệm với nhau: **Mỗi ngày hãy luôn luôn là Ngày Tình Yêu – Valentine’s Day** giống như đôi vợ chồng thọ hơn trăm tuổi và trải qua gần trăm năm hạnh phúc giới thiệu trên đây.

Văng Văng Tiếng Hát Tình Già Thời Corona

Dân Trời

Ông bà John và Ann Kline

Đại dịch Coronavirus tại Hoa Kỳ ngày càng gia tăng liên tục cắt đi sinh mạng nhiều người. Truyền thông Mỹ đưa ra nhiều tin tức vừa đau lòng vừa cảm động về những đôi vợ chồng già cùng ra đi với nhau vì Corona.

Chẳng hạn, ông bà Wilma và Williard Bowen thuộc Quận hạt Quận hạt Paulding (Atlanta, Georgia), vừa mừng Lễ Vàng (50 năm) hôn nhân trong năm 2020 này đã cùng ra đi vĩnh viễn vì Covid-19 vào ngày Lễ Tạ Ôn ngày 26/11/2020 chỉ cách nhau vài tiếng đồng hồ.

Trước ông bà Bowen, vào cuối Tháng Ba, 2020 cũng đã xảy ra trường hợp tương tự tại Indianapolis thuộc Tiểu bang Indiana. Đó là ông Stuart, 74 tuổi, và vợ ông, bà Adrian, 72 tuổi, cũng đã cùng ra đi vĩnh viễn ngày 29/3/2020, cách nhau chỉ 6 phút.

Ngoài những tin buồn như trên, chúng ta còn nghe và đọc được một tin vừa đạo đức vừa đậm chất lãng mạn ngay trong cơn đại dịch Covid-19 này. Đó là chuyện về một cụ ông, “**người chồng hát khúc tình ca cho vợ mỗi ngày xuyên qua**

cửa sổ nhà dưỡng lão” (Husband serenades wife each day through her nursing home window).

Cụ John Kline, 80 tuổi và vợ ông là “Ann yêu dấu” hay “Ann ngọt ngào – sweet Ann” đã cùng kết hôn cách nay 45 năm. Nay bà vợ vướng dương tính Covid, phải chịu cách ly tại một viện dưỡng lão ở địa phương. John Kline không được vào thăm vợ. Bù lại, mỗi ngày ông tới trước cửa sổ lắp kiếng của viện dưỡng lão để được nhìn vợ mình xuyên qua cửa kiếng. Từ nơi này, ông cất tiếng hát bài Thánh ca *Amazing Grace* (Hồng Ân Kỳ diệu) khiến bà vợ không khỏi xúc động dù bà vợ ông đang mắc chứng lú lẫn (Alzheimer) đã từ 17 năm.

Tin cho biết cụ ông John Kline 80 tuổi ngày nào cũng kiên trì đến trước cửa sổ viện dưỡng lão nơi người vợ yêu quý của ông đang “cách ly” vì dương tính Corona virus. Vì không được vào bên trong viện dưỡng lão, nơi vợ ông đang nằm, ông Kline đứng bên ngoài cửa sổ, xướng lên cho vợ nghe bài thánh ca *Amazing Grace* đầy ý vị mà ông tin là vợ ông sẽ rất hài lòng vì bà rất ưa thích bài này khi nghe chính ông hát cho bà.

Không được vào bên trong nhà hưu dưỡng, không kề cận được người vợ yêu thương của mình đang lâm bệnh, cụ John Kline tin chỉ có ca khúc *Amazing Grace* mà ông từng xem như là nguồn an ủi tuyệt vời cho bà, để gửi gắm cho vợ như thì thào tâm sự may ra có thể giúp vợ mình vui lên mà vượt qua cơn hiểm nghèo.

Theo lời kể của ông Kline, bài hát này ông đã từng hát cho vợ nghe suốt nhiều năm qua từ khi bà chẩn đoán mắc phải chứng lú lẫn. Giờ thì bài ca

ấy ông không thể ngưng hát cho vợ khi ông bà đang rơi vào cảnh vợ chồng cách ly vì dịch bệnh.

Điều đáng nói là chính ông Kline tâm sự rằng ông không muốn người vợ yêu dấu “*chôn chồng mình vào dĩ vãng*” trong bất cứ hoàn cảnh nào, nên ông quyết gửi hồn vào lời ca, tiếng hát bài Amazing Grace hát xuyên qua kính cửa sổ viện

dưỡng lão, khúc ca mà ông tin “người yêu của ông in sâu vào lòng từ thuở ban đầu hai người yêu nhau để hai vợ chồng cảm nghiệm được sự ấm áp như vẫn còn kề cận nhau” như thuở ban đầu, cùng hướng lòng về **Hồng Ân kỳ diệu – Amazing Grace**.

Amazing Grace

Amazing grace, how sweet the sound

That saved a wretch like me

I once was lost but now am found

Was blind but now I see

The Lord has promised good to me

His word my hope secures

He will my shield and fortress be

As long as life endures

When we've been here ten thousand years

Bright shining as the sun

We've no less days to sing God's praise

Than when we've first begun

The story of 'Amazing Grace.'

Ân sung diệu huyền! Âm thanh ngọt ngào đường bao

Vì ân sung ấy đã cứu một kẻ hư hỏng như tôi!

Một kẻ tình lạc mắt nay được tìm gặp

Một kẻ mù lòa, nay được trông thấy

Chúa đã hứa ban cho tôi ân phúc

Lời Ngài bảo đảm cho tôi niềm hy vọng

Ngài sẽ là tấm khiên và là pháo đài cho tôi ẩn nấp

Bao lâu tôi còn sống thậm chí cho đến ngàn năm;

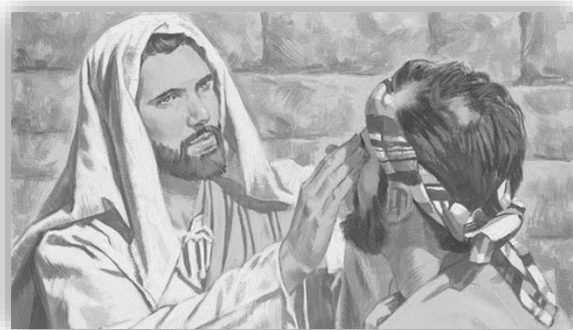
Thậm chí cho đến ngàn năm

Vẫn như mặt trời chiếu sáng

Không ngày nào chúng tôi không ca tụng Chúa

Như đã từng ca tụng từ thuở ban đầu

Với câu truyện 'Ân sung diệu huyền'.

Học cùng Mẹ Têrêsa

What Vietnamese Catholic Youth
can learn from Mother Teresa?

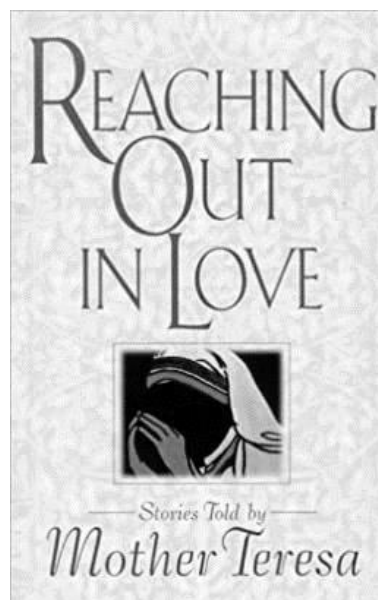
(Bilingual – Song ngữ)
Tặng Thiếu nhi Thánh Thể Cộng đoàn

Lê Thiên & Nguyễn Ngọc
Sưu tầm & Chuyển ngữ

Mother Teresa, in full **St. Teresa of Calcutta**, also called **St. Mother Teresa**, original name **Agnes Gonxha Bojaxhiu**, (baptized August 27, 1910, Skopje, Macedonia, Ottoman Empire [now in Republic of North Macedonia] died September 5, 1997, Calcutta [now Kolkata], India; canonized September 4, 2016; feast day September 5), founder of the Order of the Missionaries of Charity, a Roman Catholic congregation of women dedicated to the poor, particularly to the destitute of India. She was the recipient of numerous honors, including the 1979 Nobel Prize for Peace.

Mẹ Têrêsa, tên đầy đủ là Thánh Têrêsa thành Calcutta, cũng gọi là Mẹ Thánh Têrêsa, tên sinh đẻ là Agnes Goxha Bojaxhiu, (rửa tội ngày 27 Tháng Tám, 1910, tại Macedonia, Đế quốc Ottoman [nay thuộc về Cộng hòa Bắc Macedonia] – từ trần ngày 5 Tháng Chín, 1997 tại Calcutta [nay là Kolkata], Ấn Độ; được tuyên thánh ngày

04 Tháng Chín, 2016; lễ kính ngày 5 Tháng Chín). Ngài là sáng lập viên Dòng Thừa Sai Bác Ái, một Hội Dòng các nữ tu Công giáo Rôma tận hiến cho người cùng khổ, đặc biệt cho giới nghèo ở Ấn Độ. Mẹ Têrêsa nhận được nhiều Giải thưởng cao quý, trong đó có Giải Nobel Hòa Bình năm 1979.

(MOTHER TERESA'S REACHING OUT IN LOVE
– STORIES TOLD BY MOTHER TERESA
Compiled and Edited by (Rev.) Edward Le Joly and
Jaya Chaliha. Barnes & Noble Books, NY. (2002).

According to these authors, Mother Teresa talked to people belonging to all classes of society and all religious beliefs... Mother used no notes, no paper for her speeches. She did not write out her speeches...

MẸ TÊRÊSA LAN TỎA TÌNH YÊU – NHỮNG TRUYỆN KỂ CỦA MẸ TÊRÊSA, do [Lm] Edward Le Joly và Jaya Chaliha đồng biên soạn và biên tập, Tủ sách Barnes & Nobles, NY (2002).

Theo các tác giả trên, Mẹ Têrêsa nói với dân chúng thuộc mọi giai cấp xã hội và mọi niềm tin tôn giáo. Mẹ không dùng phiếu ghi chú hay giấy tờ gì khi thuyết trình. Mẹ cũng không hề soạn trước các bài diễn văn của mình...

Charity begins today

Mother [Teresa] believed in immediate action. She was a doer, not a preacher. She would often say:

'Charity begins today. Today somebody is suffering, today somebody is in the street, today somebody is hungry. Our work is for today, yesterday has gone, tomorrow has not yet come. We see a need, we go to meet it; at least, we do something about it.

'A woman came with her child to me and said, "Mother, I went to two or three places to beg for food, for we have not eaten for three days but they told me that I was young and I should work and earn my living. No one gave me anything."

'I went to get some food for her, and by the time I returned, the baby in her arms had died of hunger.'

'We will not have them tomorrow if we do not feed them today. So be concerned about what you can do today.'

Đức bác ái bắt đầu ngay hôm nay

Mẹ Têrêsa tin vào hành động tức thời. Mẹ là một kẻ ra tay chứ không là người rao giảng. Mẹ thường nói:

'Bác ái bắt đầu ngay hôm nay. Hôm nay có người đang khốn khổ. Hôm nay có người đang [lang thang] ngoài đường. Hôm nay có người đang đói rét. Việc làm của chúng ta là cho hôm nay. Hôm qua thì đã qua rồi. Ngày mai thì chưa đến. Chúng ta thấy một nhu cầu, chúng ta đáp ứng nhu cầu ấy. Ít ra chúng ta làm được một cái gì đó cho nhu cầu ấy.

'Một thiếu phụ bế đứa con trong tay đến gặp tôi và nói: "Thưa mẹ, tôi đã đến hai ba nơi để xin ăn, vì đã ba ngày nay chúng tôi chẳng có gì mà ăn, nhưng người ta bảo tôi còn trẻ, tôi phải đi làm để kiếm sống. Không ai cho tôi chút gì cả.

'Tôi [Mẹ Têrêsa] bèn đi kiếm chút thức ăn cho bà mẹ ấy và lập tức trở lại, thì đứa bé trên tay bà mẹ đã chết, chết vì đói.

'Ngày mai chúng ta không còn [thấy] họ nữa nếu chúng ta không nuôi sống họ ngay hôm nay. Vậy bạn hãy quan tâm đến điều gì bạn có thể làm hôm nay [đừng để đến ngày mai].

Shut-in and forgotten

Mother Teresa coined her own word for unwanted people. She called them 'shut-ins'.

She often repeated one of her traumatic experiences.

'I visited a home where they kept the old parents of sons and daughters who had put them into this institution and perhaps forgotten about them. These old people had everything – good food, a comfortable place, television – but everyone was looking towards the door. And I did not see a single smile on the faces of our people; even the dying one's smile. Sister said, "It is like this nearly every day. They are hoping and expecting that a son or daughter will come and visit them."

'It is this neglect to love that brings spiritual poverty.'

Bị nhốt và bị quên lãng

Mẹ Têrêsa đã "chế" ra một từ ngữ riêng của Mẹ dành cho những người bất hạnh. Mẹ gọi họ là "shut-ins" – chúng tôi tạm dịch là "những kẻ bị nhốt". Mẹ thường lặp lại một trong những kinh nghiệm đau buồn của mẹ.

'Tôi đã từng đến thăm một ngôi nhà nơi mà người ta chăm sóc các bậc cha mẹ già của những người con trai và con gái đã đưa họ vào viện này [viện dưỡng lão] và rồi bỏ mặc các cụ ở đó. Các cụ có đủ mọi thứ - đồ ăn ngon, nơi ở thoải mái, Ti-vi – nhưng các cụ cứ trông về phía cửa ra vào. Và tôi chẳng thấy nụ cười nào nơi khuôn mặt của các cụ; thậm chí cái cười mỉm của một người sắp lìa đời. Vị nữ tu [Mẹ Têrêsa?] nói: "Chuyện ấy xảy ra hầu như mỗi ngày. Các cụ hy vọng và cứ trông chờ con trai hay con gái của mình đến thăm."

'Chính sự hững hờ về tình thương như thế khiến người ta nghèo đi về mặt thiêng liêng vậy'.

Ý Nghĩa Linh Thiêng Ngày Tết Nguyên Đán

Sưu tầm

Đối với dân tộc Việt Nam, Tết Nguyên Đán là một Đại Lễ, vì bao gồm tất cả các ý nghĩa và tâm tình của các lễ Giáng Sinh, lễ Tân Niên theo Dương lịch, lễ Tạ Ơn, lễ Chiến sĩ Trận Vong, ngày Giỗ, và tiệc mừng Sinh Nhật của mỗi người.

Mỗi khi Tết đến trên giang sơn Việt Nam, từ Ải Nam Quan đến Mũi Cà Mau, hoa đào đỏ, hoa mai vàng, hoa mận trắng, thêu dệt nên một bức thảm thiên nhiên sắc sỡ muôn màu sắc rực rỡ, khiến lòng người tung bừng phấn khởi mở hội hè đình đám để thưởng Xuân.

Thật vậy, Tết đã mang một ý nghĩa thiêng liêng rất cao siêu, vì là ngày giao cảm giữa Trời-Đất, Thần Thánh và con người, ngày không phân biệt biên giới giữa kẻ sống và người chết. Do đó, mọi người dân Việt đều kính cẩn tham dự các nghi lễ như Trừ tịch, lễ Giao thừa, lễ tế Nam giao, vv...

Từ khi Ánh Sáng của Chúa Cứu Thế chiếu tỏa trên quê hương Việt Nam, đúng như lời Ngài dạy: “Ta đến để hoàn thiện chứ không phải để phá đổ” (Mat.5,17), Hội Thánh đã tìm cách “thánh hóa” những tập quán tốt, bằng cách thanh lọc các yếu tố dị đoan mê tín, rồi mặc cho chúng một ý nghĩa linh thiêng cao siêu. Ngày nay, Hội Thánh vẫn chủ trương đường lối thích nghi, và tôn trọng giá trị văn hóa, bản sắc các dân tộc: “Hội Thánh Công Giáo không hề phủ nhận những gì là chân thật và thánh thiện nơi các tôn giáo. Với lòng kính trọng chân thành, Hội Thánh xét thấy những phương thức hành động và lối sống, những huấn giáo và giáo thuyết kia, tuy có nhiều điểm khác với chủ trương mà Hội Thánh duy trì, nhưng cũng thường đem lại ánh sáng của Chân Lý, Chân Lý chiếu soi cho hết mọi người..”(Tuyên ngôn về liên lạc của Giáo Hội với các tôn giáo ngoài-Kitô giáo).

Theo nguyên tắc trên, ta thử suy nghĩ về ý nghĩa linh thiêng, cao siêu của ngày Tết Nguyên Đán, qua các đoạn sau đây: Thiên Chúa là Mùa Xuân bất diệt; Trời mới Đất mới; Chim có tổ, Người có tông.

A. Chúa Là Mùa Xuân Bất Diệt

Mỗi độ Xuân về, người dân Việt không quên cảm tạ Vị Chúa Tể Càn Khôn, vì Ngài là căn nguyên của vũ trụ và là nguồn sống của muôn loài. Ngài là một Mùa Xuân trường cửu, bất diệt. Ngài là “Đấng hằng hữu, hiện hữu, và sẽ đến (Khải Huyền 1,4). Con người và vũ trụ đều phải lệ thuộc hoàn toàn vào Ngài để được ban ơn Phước-Lộc-Thọ.

1) Tết Là Ngày Lễ Tạ Ơn

Từ xa xưa, truyền thống dân tộc Lạc Hồng là luôn luôn nhớ ơn Đấng đã sinh thành, chở che, và nuôi dưỡng mình, qua câu ngạn ngữ “Trời sinh, Trời dưỡng”, “Trời che đất chở” hay: “Trời sinh voi, Trời sinh cỏ” (câu này có thể đã được truyền tụng từ thời Hai Bà Trưng, cưỡi voi đánh quân Tô Định, thời kỳ voi còn là một con vật rất gần gũi, và đông đảo trên giải đất Việt).

Theo dã sử, từ đời vua Hùng Vương thứ ba, đã có tập tục dùng gạo nếp nấu thứ bánh, biểu tượng cho ngày Tết, là Bánh Dày và Bánh Chung. Bánh Dày, hình tròn dày dặn, chỉ vòm trời. Cũng có nơi làm Bánh Tết (do chữ Tết?), hoặc Bánh Tày, Bánh Ống (miền Hà nam, Phú Lý, có hình tròn và dài như giò lụa). Bánh Chung, hình vuông, chỉ bốn phương trái đất.” Vương như bánh

Chung tám góc” (Việt Nam Tự Điển). Vương-Tròn chỉ sự hoàn hảo, trọn vẹn như câu thành ngữ:” Mẹ tròn, con vuông”. Do đó, ý nghĩa cao siêu của bánh Dày, (bánh Tét), bánh Chung, dùng trong việc cúng tế hay biếu tặng trong ngày Tết, là chỉ sự Hòa Hợp giữa Trời và Đất, giữa Con người và Vị Chúa Tế, như câu:” Thiên Nhân tương dữ”(Trời và Người có liên hệ tương quan với nhau). Trong ngày lễ Tạ Ôn, dân Hoa kỳ có thói quen dâng hoa, hoặc bắp ngô, trái bí đỏ, làm lễ vật để tỏ lòng tri ân đối với Thượng Đế đã ưu đãi họ. Từ xa xưa, người dân Việt đã biết dùng gạo nếp để nấu bánh Chung, bánh Dày, làm lễ vật đặt trên Bàn Thờ để Tạ Ôn Trời đã cho mưa thuận gió hòa:

“Lạy Trời mưa xuống,
Lấy nước tôi uống,
Lấy ruộng tôi cấy,
Lấy chén cơm đây,
Ly khúc cá to“

Và “ Uống nước nhớ nguồn”, để tỏ lòng nhớ ơn ông bà cha mẹ đã đổ mồ hôi trên thửa ruộng, nương khoai, làm lụng vất vả để nuôi sống con cháu, như câu ca dao:

“Chồng cày, vợ cấy, con trâu đi bừa“

Trong Thánh Lễ cũng có lời nguyện lúc dâng bánh rượu, như sau “Chúng con tạ ơn Chúa đã cho chúng con bánh này là hoa quả từ ruộng đất và lao công của con người...” (Xin phân biệt: “lao công” khác nghĩa với “công lao”. “Lao công” (labor) là vất vả khó nhọc làm việc mới có miếng ăn; còn “công lao” (merit) là phần thưởng, công nghiệp).

Bởi vậy, muốn được Trường Sinh Bất Tử, muốn được Phước-Lộc-Thọ, con người phải phụng sự Chúa, Nhân đạo phải phù hợp với Thiên đạo. Giữa Thiên Chúa và nhân loại phải có sự Giao Hòa mật thiết, như lời nguyện của Kinh Lạy Cha “Ý Cha thể hiện dưới Đất cũng như trên Trời”.

2) Thánh Lễ Giao Thừa

Cũng vì thấu suốt ý nghĩa về nguồn gốc của vũ trụ, nhân sinh: chính lúc nửa đêm 30 tháng chạp, năm cũ hết, bước sang năm mới, mỗi người được thêm một tuổi, nên lễ Giao Thừa là giây phút

rất cảm động và linh thiêng. Theo cổ tục, sau khi làm lễ Trừ Tịch để xua đuổi tà ma ác quỷ ra khỏi nhà thì khởi sự làm lễ Giao Thừa. Người ta tin rằng vào lúc năm cũ, năm mới giao nhau, vị Thần năm cũ ra đi để tiếp đón một vị Thần năm mới đến. Đối với tín đồ Công giáo, vị Thần đó chẳng phải vị nào khác, ngoài Thiên Chúa là Chúa Tế cần khôn. Vì Chúa đã phán:” Ta là Nguyên Thủy (Alpha), và Cứu Cánh (Omega) của mọi loài”. Để thánh hóa tập tục này, các Cộng Đồng Công Giáo thường cử hành Thánh Lễ Giao Thừa rất trọng thể, để mọi người con Chúa, con Hội Thánh, cùng tham dự vào một Tiệc Thánh, cùng được ăn và uống Mình và Máu Thánh Chúa. Mọi người cùng hòa hợp với nhau, với thiên nhiên, với dân tộc để dâng lời cảm tạ Chúa là Chúa Tế của Mùa Xuân Bất Diệt và Trường Cửu.

Ngoài Thánh Lễ Giao thừa cử hành đúng nửa đêm, các tín đồ còn tổ chức Thánh lễ Tất Niên, cũng gọi là Ngày Tạ Ôn, vào chiều ngày 30, để cảm đội ơn Chúa đã ban cho nhiều hồng ân trong năm qua. Theo tập tục vẫn có từ đời cha Đắc Lộ, để thánh hóa ba ngày Tết Nguyên Đán, Hội Thánh đã chỉ định Ngày mùng một Tết Nguyên Đán, là Ngày cầu Hòa Bình cho gia đình, dân nước và thế giới. Ngày mùng hai Tết, cầu nguyện cho Tiên Nhân, cho ông bà, cha mẹ, thân bằng quyến thuộc đã qua đời, theo tinh thần của Đạo Hiếu. Ngày mùng ba Tết, Ngày Cầu Mùa, để xin Chúa chúc lành cho công việc làm ăn được phát

đạt. Hoặc dâng ba ngày Tết để tôn thờ “Mầu Nhiệm “Một Đức Chúa Trời Ba Ngôi”.

B. Trời Mới, Đất Mới

Ngoài ý nghĩa thần thiêng kể trên, Tết Nguyên Đán còn mang nặng một ý nghĩa nhân sinh cao siêu nữa. Thật vậy, thân phận con người là lệ thuộc vào thời gian, chi phối bởi luật Tuần Hoàn của trời đất. Do đó, nhân ngày Tết, ngày đầu Xuân, ngày ca tụng sự Sống, con người tự nhiên xúc cảm, nên tìm về cội nguồn gốc rễ của mình. Đã làm người ai cũng đều có giấy “khai sinh”, và giấy “khai tử” rõ ràng. Nhìn lại năm cũ, ta thấy thời gian bay biến vùn vụt, như tên bay, ngựa phi, hỏa tiễn! Thời gian trôi đi như dòng nước chảy liên tiếp ra biển khơi không bao giờ trở lại, như câu thơ bất hủ: “Quân bất kiến Hoàng Hà chi thủy thiên thượng lai, bôn lưu đảo hải bất phục hồi? (Bạn không thấy nước sông Hoàng từ trên cao chảy xuống, nó chảy ra biển, mà không bao giờ trở lại?). Nhân sinh, vạn vật, khí hậu, nóng lạnh, luôn biến đổi, vận chuyển theo luật Tuần Hoàn của trời đất: bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông: “Tre già, măng mọc”, “Không ai giàu ba họ, không ai khó ba đời”...

Tết chỉ là khởi điểm của một chu kỳ mới trong thời gian. Vì Nhân Tâm, Nhân Đạo phải thuận theo Thiên Lý, Thiên Đạo, cho nên, sau một mùa đông ảm đạm tiêu điều, khi vạn vật cỏ cây bắt đầu lột xác để sống lại xanh tươi, mới mẻ, thì con người cũng phải “tổng cựu nghinh tân”, nghĩa là trút bỏ những cái cũ, để sửa soạn đón nhận những cái mới. Do đó, để đón Xuân mới, người ta dọn dẹp nhà cửa cho mới mẻ, trang hoàng bàn thờ, trưng bày bông hoa, đặc biệt hoa Đào, hay Mai vàng, hoặc chậu Thủy tiên, Phong lan...Thỉnh các “Thầy đồ”, văn hay, chữ tốt, viết dùm câu đối trang trí trên cột, trên tường để đọc và ngắm nghía! Thường các câu đối là những vần thơ tán tụng các đức hạnh cao quý, sự nghiệp hiển hách, hoặc ca ngợi cảnh sắc tuyệt vời của quê hương. Mua sắm các tranh Tết phác họa một cách dí dỏm, ngộ nghĩnh nếp sống mộc mạc nơi thôn dã với bầy gia súc: trâu, lợn, gà, mèo, chuột... Đừng quên tắm rửa sạch sẽ, bận quần áo mới, đầu tóc chải chuốt! Bao nhiêu nợ nần

năm cũ phải thanh toán cho hết (Ngày nay thời buổi văn minh, chỉ dám hứa với “Ông Bà chủ nhà Bần”, sẽ xin trả góp mỗi tháng!). Để chuẩn bị tâm hồn với nét mặt vui vẻ, tươi cười, mọi người phải tha thứ, xóa bỏ xích mích, và làm hòa với nhau trong năm mới: “Ăn cơm mới, chớ nói chuyện cũ”! Điều tối kỵ là nóng giận, chửi rủa, la hét, hay nói những lời cay đắng độc ác! Trong ba ngày Tết, chỉ nên nói toàn lời êm dịu dễ nghe, làm cho người ta mát ruột, mát gan để cầu may! Do đó, nên tìm những lời chúc Tết hay ho, đẹp đẽ nhất và chúc cho thích hợp với địa vị, tuổi tác, chúc nghiệp, và hoàn cảnh của người mình chúc. Ví dụ, đối với Ông Bà, hay những vị cao niên, thì chúc câu “thọ tử cao sơn”, đối với nhà buôn: “phát tài sai lộc”; đối với công chức: “thăng quan tiến chức”, đối với thư sinh: “công thành danh toại”, v. v. Ngày xưa, cách thức chúc Tết hay dùng nhất là chúc: Tam đa (đa thọ, đa nam (con trai!), đa phú quý), hoặc chúc: Ngũ Phúc (Phú, Quý, Thọ, Khang, Ninh).

Tóm tắt, năm mới, tâm hồn và thể xác con người cũng đổi mới để hòa hợp cùng Thiên Nhiên, như người nghệ sĩ rung cảm trước vẻ nhiệm mầu của Chân-Thiện-Mỹ.

Tết đến giúp ta nhớ lại lời tiên tri của Thánh Gioan trong Sách Khải Huyền Rev.21,1-3: “Tôi thấy TRỜI MỚI, ĐẤT MỚI, trời, đất, biển xưa đã biến đi! Tôi thấy Thành Thánh Giêrusalem mới từ Thiên Chúa xuống, trang điểm lộng lẫy như tân giai nhân đi đón đức lang quân”.

C. Chim Có Tổ, Người Có Tông

Bất cứ người dân Việt nào, dầu tha phương cầu thực ở đâu, hoặc làm ăn buôn bán xa nhà, dầu thành công hay thất bại, đến ngày Tết, mọi người đều tìm về quê cha đất tổ để đoàn tụ với gia đình, làng nước!

Trước hết, Tết là ngày tưởng niệm đến ông bà tổ tiên đã khuất bóng, nhưng hồn thiêng như vẫn còn lẩn khuất đâu đây, vì “chết không phải là hết”, nhưng “sự tử như sự sinh” (chết cũng như hãy còn sống) để phù hộ cho con cháu trong năm mới được mạnh khỏe và làm ăn tấn tới. Không có biên giới giữa người sống và kẻ chết! Nhờ lòng tín

ngưỡng vào Hồn thiêng bất tử của Tổ Tiên mà gia đình Việt Nam được nối kết bền chặt qua nhiều thế hệ. Ngày Tết, đoàn con cháu đến chúc tuổi ông bà, cha mẹ, cô bác, bên nội cũng như bên ngoại. “Mồng một chúc Tết mẹ cha (bên nội), Mồng hai Tết vợ (bên ngoại), Mồng ba Tết thầy”. Con cháu chúc tuổi ông bà, cha mẹ, chú bác, cô dì, anh chị; con rể chúc Tết gia đình bên vợ (thường vào mồng hai), và học trò chúc Tết thầy (thường vào mồng ba). Do đó, ngày Tết cũng là ngày mừng Sinh Nhật của mọi người. Việc chúc Tết, chúc tuổi là một cách biểu lộ tình nghĩa, tình hữu nghị đối với các vị ân nhân, cũng như đối với bạn bè, tương tự như việc tặng quà dịp lễ Giáng Sinh. Trong việc chúc tuổi tặng quà thì bậc đàn em con cháu được chú ý hơn cả. Vì mong cho “Tre già, măng mọc”, nên các bậc phụ huynh thường cầu chúc cho con cháu được mau lớn, học giỏi, đậu đạt thành tài. Tiền “lì xì” (do chữ “lợi sự”, đọc theo giọng Quảng đông?) đặt trong bao đỏ, với đôi lời cầu chúc, nhấn nhủ lớp hậu sinh hãy say xây dựng sự nghiệp, làm vẻ vang cho gia đình, và dòng họ. Trong thực tế, đối với con cháu còn nhờ vả cha mẹ để ăn học, tiền “lì xì” mang lại nhiều lợi ích như để dành trong nhà băng, trả tiền học phí, may sắm quần áo, đồ dùng, vv... Bởi vậy, ước mong quý vị bậc đàn anh đàn chị mở rộng “hầu bao”, túi tiền “lì xì”, để bọn em út được nhờ, “gọi là ngày Tết, ngày Nhất!”

Ngày Tết cũng là dịp để người dân Việt bộc lộ tình tự dân tộc. Suốt năm, đầu tắt mặt tối làm

lụng vất vả, không có ngày nghỉ cuối tuần. Do đó, Tết là ngày hoàn toàn nghỉ ngơi, vui chơi, hội hè đình đám: “Tháng giêng là tháng ăn chơi” Trong nhà ngoài phố, nơi công sở, nhất là nơi đình làng: trẻ già, trai gái, đều dự các trò chơi ngoạn mục thích thú, để mọi người thưởng ngoạn cảnh vui thú, thân tình và bình an, trong những ngày đầu Xuân.

Tạm Kết

Dầu ở phương trời nào, trong giây phút linh thiêng của Thánh Lễ Giao Thừa, mỗi người con dân đất Việt hãy dâng lời cầu nguyện, cảm tạ lên Thiên Chúa, Đấng tạo thành vũ trụ, đã ban muôn hồng ân cho gia đình và tổ quốc Việt Nam mến yêu. Dầu ở góc biển chân trời nào, ngày đầu Xuân, mỗi người hãy thề hứa sẽ giữ gìn những giá trị cao quý của gia đình Việt Nam, nơi nương tựa cho ta trong cảnh cô đơn, hiu quạnh nơi đất khách quê người. Tết Nguyên Đán cũng là dịp để ta bộc lộ hào khí của dân tộc đã thấm nhuần một nền đạo lý, kỷ cương cao siêu. Ta hãy ước nguyện sẽ bảo toàn truyền thống, tinh hoa của dân tộc, và lưu truyền cho thế hệ tương lai. Nhân ngày đầu Xuân, đặc biệt cầu chúc cho giới trẻ Việt Nam luôn thăng tiến về mọi mặt, để làm rạng rỡ cho giống nòi, xứng đáng là con cháu các Thánh Tử Đạo Việt Nam.

Đường Thi Trương Kỳ

Nguồn: Xuân Bích Việt Nam

WCT: Nhân dịp Tết đến, xin giới thiệu một bài viết của cha giáo Giuse Cao Phương Kỳ trích trong cuốn “Thiên Chúa giáo và Tam giáo” để tưởng nhớ đến ngài.

<https://gpcantho.com/y-nghia-linh-thieng-ngay-tet-nguyen-dan/>

Bà Cố

Sưu tầm

Từ nhỏ, Tâm có thói quen chơi ở nhà thờ, niềm vui của Tâm rất trong trẻo, giúp lễ, kinh sáng, kinh tối, ca đoàn, thậm chí theo các bà mẹ quét dọn xung quanh nhà thờ.

Nhà sát vách, ngoài những giờ đi học, thời gian còn lại Tâm hay lân la bên nhà nguyện. Tâm có lòng sùng mến Thánh Thể một cách đặc biệt, nếu muốn tìm Tâm, người ta có thể đến nhà nguyện, sẽ nhìn thấy cậu bé rất nghiêm trang trên tay là quyển Kinh Thánh, ngồi lặng lẽ bên nhà tạm.

Ước muốn của Tâm sau này sẽ đi tu, thứ nhất là vì Tâm thấy được gần bên Chúa, thứ hai là vì đi tu được ở một mình một căn phòng, thứ ba là mỗi lần thấy ông bà cố cha sở ghé thăm, mọi người đều nề phục, chúc mừng ngưỡng mộ làm an ủi tuổi già. Tâm muốn cha mẹ mình cũng sẽ như thế.

Thời gian trôi nhanh, mới đó mà Tâm đã học xong Thần Học, con đường tu học của Tâm rất suôn sẻ, do thông minh mà còn chăm chỉ, có lòng sùng mến Thánh Thể, đời sống rất khiêm nhường, anh em quý mến, các Cha Giáo tự hào về Tâm.

Mùa hè, Tâm đi giúp, sống ở họ đạo Tâm thấy vui, Cha xứ đi đâu cũng khoe, có được thầy giúp xứ rất hiền lành, đạo đức, sinh hoạt thiếu nhi tốt, tương quan với người lớn tuổi đúng chuẩn mực ai cũng yêu thương, thầy còn là tấm gương sáng về lòng sùng mến Thánh Thể cho mọi người noi theo.

Làng, ai cũng tự hào về Tâm, người lớn thì yêu quý, còn bọn trẻ thì cay cú vì Tâm là tấm gương mà ai cũng lấy ra so sánh để mắng phạt con mình, thậm chí hiềm tỵ ganh tỵ.

Có bạn, Tú bạn Tâm, ngoác miệng cãi lại mẹ vì bà đem Tâm ra so sánh, bà chửi Tú là đứa ăn hại, học hành không ra gì chơi bời lêu lổng, nhìn con người ta ngoan ngoãn làm thầy, rỡ danh cha mẹ họ hàng, tiếng thơm tiếng lành vang xa, còn con bà tụ tập, phá làng phá xóm.

Cái gì làm mẹ Tú hùng hổ với Tú, chỉ vì làm bà tương với nhau, mẹ Tú phải đối mặt với cảnh Bà Cố nhà thầy Tâm khoe con mình bất chấp, chỗ nào cũng mang ra, như cháu Tâm nhà tôi, từ nhỏ tới lớn, không cần phải khuyên bảo việc học hành, nhà thờ, nhà thánh, cháu tự giác, cháu là đứa thông minh nhất nhà, đi giúp xứ, cha sở khen hết lời... Không như con ai kia... Mỗi lần nói đến đây ánh mắt lại hướng về mẹ Tú, máu trong người mẹ Tú nóng hừng hực, mà chẳng biết lời nào đối lại, cơn giận nén xuống, lâu ngày, bùng nổ.

Cái cách chanh chua của Bà Cố, khi liếc mắt về phía mẹ Tú, giống như bảo rằng bà là người mẹ thất bại, con cái lông bông, khó bảo, hỏi thử sao mẹ Tú không kiên tiết, thử hỏi sao mẹ Tú không muốn cầm chổi bừa đại vào người Tú cho hả dạ, đứa con làm xấu mặt gia tiên, bôi tro trét trấu lên danh dự cha mẹ...

Bốn phận là thứ mà Trời đặt lên vai, ai có phận nấy, Tú đâu có tụ tập với bạn bè thiệt, có học hành không ra gì thiệt, nhưng thử hỏi không có Tú mười mấy công ruộng ai lo cày cấy, đến mùa lúa ai nài lưng ra vác hết vào nhà, ai sửa lại mái nhà khi dột, ống nước khi hư, không phải mỗi lần chạm đây cúp điện mẹ gọi Tú ới ới...

Mẹ sao phải mang Tú ra so với Tâm? Thử hỏi Tâm có làm được những gì mà Tú phải làm không? Sao mẹ không nhận ra cái ưu điểm của Tú để làm

nhẹ đi chút khuyết điểm còn con? Mấy lần Tú định quảy ba-lô đi bụi mà bước ra khỏi cửa, rồi lại do dự bùi ngùi khi bỏ mẹ lại heo hút một mình, Tú lại gạt ngang ý định và lại lầm lúi đi nấu cơm, dọn dẹp nhà cửa để xoa dịu lòng mẹ.

Hết so với người ngoài, bà cố lại mắng nhiếc con cái trong nhà, anh cả tuy có vợ con, công ăn việc làm đang hoàng, nhưng những lúc tiếp khách về khuya, tiệc tùng say sìn, cũng đều được nghe bà cố giảng cái bài, nhà mình có thầy, làm sao làm cũng phải dòm ngó cho nó ra về anh Thầy...

Mắng con thì nó nhịn, đặng này bà cố cũng đay nghiến luôn thẳng rể, mà nó là đứa đạo theo, vì thương con gái bà hiền lành nét na, nó chịu đựng đầu lụy cho qua ngày đoạn tháng. Nó dù sao cũng lớn hơn Tâm, cũng có sĩ diện của người đàn ông trưởng thành, lúc nào cũng bị đem ra so bì cái chỉ số IQ với Tâm, lúc nào cũng bị cằn nhằn mấy cái lẻ tẻ rồi bà kêu học thầy Tâm mà sống cho người ta thương, câu đó làm tổn thương, thẳng anh rể ngậm bồ hòn làm ngọt vì không nỡ xa vợ con.

Nhưng con chó dòn nó vào chân tường, lúc đầu nó nhịn, đến lúc không thể nhịn nó quay lại cắn cho.

Vợ chồng cãi nhau, thẳng rể lại lôi ra cái vụ, mẹ mày chê tao thua thẳng con bả, nó đi tu thì nó phải thế, tao có tu đâu mà bắt tao phải giống nó, nó là nó tao là tao, bao nhiêu cay cú bà mẹ, anh lại trút lên đầu vợ.

Bà cố không màng thế gian nghĩ gì, cứ gặp ai khơi chuyện một lúc là mang con ra khoe, lúc nào mắt cũng sáng quắc tự hào, lúc đầu người ta còn muốn nghe, nói riết đâm phát nhảm, mà hễ khen con mình thì phải so sánh với đứa khác trong nhà, mà nhất là thẳng con rể lúc nào cũng là cái kết u uẩn.

Nhiều lần thấu tai thẳng rể, nó hậm hực, không dám nói, lại say sìn về trút lên đầu vợ con. Đời sống gia đình nó bắt đầu nát bấy, nó thề không đi nhà thờ vì nó không hợp với đạo của vợ, nó không đủ bác ái từ bi để tha thứ, vì cứ mỗi lần đi xưng tội ông cha khuyên bảo nó tha thứ, làm sao mà tha thứ được, nên thà tránh ông cha khỏi phiền, nó dời ra nhà trọ, chuyển vợ con theo. Một

mình đi làm, tiền nhà trọ, tiền sữa cho con, tiền lo cái ăn cái mặc, bao nhiêu thứ trút lên vai, lắm lúc phải nghe so bì thua đứa này đứa nọ, nó đâm rượu chè, say sìn, mỗi lần như thế nó lôi vợ ra trả đũa, lúc cái mặt bầm dập, chị hiền lành cam chịu, có lần thương chồng chị thỏ thẻ với mẹ, đừng mang anh ra so sánh với Tâm, như đụng vào chỗ ngứa bà cố nhảy rô rô, bà nói đúng chứ bà nào nói sai, con bà giỏi thì bà khen giỏi. Chị không dám làm phật lòng mẹ, về năn nỉ anh, mẹ nói gì kệ mẹ, mình lâu lâu về nhà chơi có một lần, nhịn mẹ cho lành. Những lúc tỉnh táo anh thương vợ, đánh vợ xong anh cũng đau, nhưng lúc đó không kiềm chế được, có lần bị tổn thương quá sâu, anh đòi ly dị vợ, cha sở phải kêu bà cố lên can ngăn, mà khổ nỗi bà cố đang ở chín tầng mây vì cả cái giáo xứ này có con ai bằng con bà cố. Cha thua!

Tâm biết tính mẹ, mà Tâm cũng đau khổ, đâu biết nói sao, có lần Tâm ê não khi nghe mẹ huyền thuyên kể chuyện con trai mình giỏi với một Cha và được Cha phán:- Sao con bà mà chẳng giống bà tí nào? Thầy ấy rất khiêm nhường...

Nhiều anh em cùng khóa, về giúp xứ Tâm, đều khuyên Tâm khuyên bà cố bớt, Tâm sao dám nói, sao dám tổn thương mẹ.

Một lần, Tâm ghé ngang nhà chị, thấy mặt mày chị đầy vết bầm, hỏi mãi, đứa cháu gái thỏ thẻ, ba nhậu sìn đánh mẹ, ba nói: – Bà chửi ba vô tích sự, bà nói nhà chỉ có cậu là tốt...

Tâm nghe tim mình nhói đau, cảm giác như bị ai đó đâm nhiều nhát vào, thương chị, thương anh, thương cháu nhỏ, Tâm lặng lẽ dâng gia đình nhỏ bé của anh chị cho Thánh Tâm Chúa.

Tâm liên li xin ơn trên biến đổi gia đình, Tâm thưa với mẹ, xin mẹ âm thầm đồng hành với Tâm, như Đức Maria âm thầm theo sát Con mình trên đường thập giá để đến đỉnh vinh quang. Tâm xin mẹ mỗi ngày lần chuỗi hạt và cùng cầu xin theo ý Tâm.

Mỗi ngày bên Chúa Thánh Thể, Tâm thì thầm...

Không lâu anh chị dọn về nhà, không lâu mẹ Tú không còn hồ báo với Tú, người ta thấy hai bà trương cùng dọn cỏ quét nhà thờ, giờ thì mẹ Tú lại khỏe, tầm này tháng sau cưới con dâu, nó đạo theo, mà con nhỏ nhìn hiền lành dễ thương, cưới về nhà mình không lo vì mình nhắc nhở con sống đạo...

Hạnh phúc của người này lắm khi lại là nỗi đau của người khác, thứ mà cứ tưởng ông Trời trở trêu đê lên vai người ta, hóa ra chỉ vì lòng người hẹp quá mà ra.

Không cần biến đổi người khác, chỉ là mình biến đổi, tự khắc mọi thứ sẽ đổi theo mình, mà muốn được thể cần ơn sâu thẳm trong tâm hồn toát lên từ khiêm nhu và lòng mến.

<https://gpcantho.com/ba-co/>

HOA NỞ MÙA VUI

Tháng Hoa kính Đức Mẹ

Kim Hai Phạm Thi

Ngắm màu nhiệm Mùa Vui Nhập Thể

Hoa KHIÊM NHƯỜNG bình phẩm dưới trời đông

Hoa XIN VẮNG dù bão tuyết mịt giông

Vẫn khiêm tốn nở hoa đường sỏi đá.

Mẹ mang Chúa đi trao cho tất cả

Hoa THUƠNG YÊU tươi sáng mỗi bước đi

Hoa KHÓ KHĂN Mẹ sinh Chúa Hài Nhi

Hoa VẮNG PHỤC Mẹ dâng Con đền Thánh.

Hoa CHỊU ĐỰNG những điều không thể tránh

Lạc mắt con Hoa héo úa vì đau

Hoa ĐỖ NÂNG cùng đứng dậy giúp nhau

Trong thử thách tựa nhau xin ơn Thánh.

Cùng kết hợp với tâm tình sốt sắng

Đoàn chúng con dâng Mẹ những lời kinh

Ngắm nhiệm mầu Thiên Chúa Giáng Sinh

Đời khó khăn vẫn nở hoa mùa tuyết.

Khi thời gian đã tới hồi viên mãn

Mẹ thay cho loài người đón nhận Ngôi Hai

Xin giúp con luôn yêu mến Lời Ngài

Qua màu nhiệm Mân Côi đầy ân phúc.

<https://www.vanthoconggiao.net/2018/05/chum-tho-ve-thang-hoa-cua-pham-thi-kim-hai.html>

Giải Tội

Sưu tầm

Tôi sang thăm người cha bạn ở xứ bên cạnh vào một tối giữa tuần. Hôm ấy vừa vãn mùa Chay, các thánh lễ cũng đã bớt dày hơn nên tôi tranh thủ đi thăm bạn bè. Cha K. là bạn cùng lớp chúng viện ngày trước với tôi. Hai anh em khá thân nhau, cùng tuổi nhau, giờ lại coi xứ gần nhau nên hay có dịp gặp gỡ, hàn huyên.

Trước khi đến nhà xứ của cha K. thì tôi đã đi thăm mấy người bà con, rồi mới vòng về nhà xứ. Dự tính xin cha K. một bữa tối rồi nghỉ đêm ở đây, mai mới về. Sáng sớm hôm sau tôi không phải dâng lễ ở giáo xứ. Cha K. và tôi mới làm linh mục cũng mới chỉ mấy năm nay. Nhưng, tôi cũng như nhiều người, phải công nhận rằng cha K. là một người nhiệt thành. Cha nhiệt thành với mọi công việc từ nhỏ tới lớn, từ ngày là một ông thầy cho tới bây giờ, khi đã là một cha xứ. Giáo xứ của cha đã đổi khác rất nhiều kể từ ngày cha về đây nhận xứ. Bởi thế, tôi rất thích ngồi với người bạn này của mình. Tôi thì không được nhanh nhẹn như thế. Tôi vẫn thích nghe cha K. chia sẻ về những kinh nghiệm mục vụ của mình. Những điều này giúp ích nhiều cho tôi.

Gần bảy giờ tối, tôi đến nhà xứ. Cả căn phòng khách vắng lặng như không có ai. Mà cũng không có ai ở trên này thật. Cha K. vẫn đang ngoài nhà thờ. Tôi để tạm cái balo nhỏ của mình ở một chiếc ghế trên phòng khách, rồi đi xuống nhà bếp. Có tiếng lạch cạch, dao thớt ở đó. Cả mùi thơm của thức ăn nữa.

Ông bô của cha K. đang làm cơm. Tôi cất tiếng chào:

- Chỉ mình ông ở nhà thôi à? Cha xứ đang bận gì mà muộn thế này rồi vẫn chưa về?

- Con chào cha! Cha tới rồi ạ? Cha xứ con đang giải tội ngoài nhà thờ. Chắc cũng sắp xong rồi.
- Nay là lịch giải tội của cha xứ à?
- Cũng không hẳn cha ạ. Ngày trước thì ấn định là tối thứ Năm với tối thứ Bảy hằng tuần. Nhưng khoảng một, hai năm nay thì ngày nào cũng thấy cha xứ ngồi tòa. Đôi khi con cũng có bảo, cha nghỉ sớm sớm chút cho đỡ mệt thì cha chỉ cười xuề xòa, rồi vẫn ngồi tòa muộn thế. Có hôm còn muộn hơn. Mà không hiểu, tội ở đâu lắm thế, lúc nào cũng có người xin vào giải tội. Nhiều khi vừa ngồi vào bàn ăn, có người lấp ló ở cửa xin giải tội là cha đi luôn, bỏ dở cả bữa cơm.
- Lạ nhỉ? – Tôi nói bâng quơ như tự nói với chính mình.

Tôi đi dạo ngoài sân nhà xứ để ông bô tiếp tục công việc của mình.

Cha bạn của tôi, tức cha K., có niềm đam mê với cây cảnh. Cả khu sân nhà xứ là một vườn cây. Những cây xanh được tỉa tót tỉ mỉ, uốn lượn theo từng thế rất đẹp. Cả những khóm hoa được trồng thành hàng. Khu này hoa hồng, khu kia hoa lan. Hương thơm của các loài hoa lúc nào cũng thoang thoảng. Tôi thì không được tài nghệ, khéo tay như thế, nhưng tôi cũng thích, cũng mê khu sân vườn

này. Đời linh mục mà. Những thú vui trở thành một cách để chúng tôi khuây khỏa và nối kết với cuộc đời. Thú vui của tôi thì lại là sách vở, là con chữ. Tôi thích thơ.

- A! Cha B. đến rồi à? Cha chờ mình chút, thay bộ đồ rồi anh em mình dùng cơm. Tối nay cũng ở lại đây chơi chứ? Mình có sắp xếp phòng xong rồi.

Mười phút sau, tôi và cha K. đã ngồi bên bàn ăn. Mâm cơm cũng không to tát gì. Tôi và cha K. chung nhau cái tính thích ăn uống đơn giản. Bát canh cua, tô cà muối, thêm chút cá kho. Nay thấy có thêm đĩa thịt quay hành khá khéo. Ông bố đã về nhà. Nhà ông ngay gần đây. Có khách của cha xứ thì ông về nhà dùng cơm, để các cha tự nhiên. Mấy lần cha K. giữ ông lại đều không được.

Nhấp một ít rượu, tôi và cha K. vào bữa. Những câu hỏi thăm, những câu chuyện cứ thế đưa đẩy. Mãi đến gần giữa bữa ăn, tôi mới hỏi:

- Nay là ngày gì mà cha giải tội lâu thế?
- À. Cũng có là ngày gì đâu. Bà con cần xưng tội thì mình ngồi tòa thôi.
- Mình tưởng vẫn cho giải tội theo lịch?
- Lâu nay mình không giải tội theo lịch nữa rồi. Ngày nào trước lễ và sau lễ mình cũng ngồi tòa.
- Là đây nhì?
- Cũng do một lần mình gặp chuyện – cha K. hơi trầm giọng lại.

Tôi thấy cha trầm ngâm thế, cũng ngồi yên nghe cha kể chuyện:

“Mùa Chay cách đây hai năm, một hôm mình ngồi tòa từ chiều. Mùa Chay nên người ta cũng đến xưng tội đông. Tới tận bảy giờ tối, mình mới đứng dậy, về nhà ăn tối. Sáng sớm hôm sau lại có lễ cho hội gia trường của giáo xứ nữa, nên mình định dùng cơm xong là đi nghỉ luôn. Mình với ông bố vừa ngồi vào bàn ăn thì có một người đứng thập thò ngoài cửa. Mình bảo ông bố ra hỏi có chuyện gì. Ông bố vào bảo ‘anh ta xin cha giải tội cho’.

Mình mới đứng dậy ra gặp anh ta. Lúc ấy mới thấy đó là một người còn khá trẻ, chắc cũng trạc tuổi anh em mình thôi. Thấy mình ra, anh ta ngượng nghịu mãi mới nói:

- Con xin cha giải tội cho con. Con xin lỗi vì lên gặp cha muộn thế này.
- Lịch hôm nay cha giải tội đến bảy giờ tối. Giờ đã gần tám giờ, mai cha còn phải dâng lễ sớm nữa. Anh cứ về đi, sáng mai lễ xong cha vẫn ngồi tòa tiếp.
- Con...con...
- Ngại đồng người hả? Nếu thế thì sáng mai vào đây, cha giải tội riêng cho cũng được. Thông cảm cho cha chút xiu. Sáng mai có thánh lễ sớm. Sáng mai anh quay lại nhé.

Anh ta chỉ “vâng” một tiếng rồi ra về, dáng người lúi lúi trong ánh sáng mờ mờ của sân nhà xứ. Lúc vào ngồi ăn, mình cố nhớ xem đó là ai. Từ ngày về nhận xứ, hình như mình cũng chưa gặp anh ta lần nào.

Sáng hôm sau, lễ xong mình ngồi tòa tới gần bảy giờ. Ăn sáng xong, mình cũng có ngồi đợi ở phòng khách cả buổi sáng hôm đó nhưng không thấy. Mình nghĩ chắc sáng nay anh ta có xưng tội rồi. Buổi trưa, lúc mình xuống ăn cơm trưa thì ông bố nói với mình:

- Chồng chị Minh, ở Giâu Ba mới gặp tai nạn đêm qua cha ạ! Qua đời rồi. Bệnh viện đang chuyển về nhà.
- Cha còn chưa gặp chồng chị ấy lần nào nhi?
- Là cái anh tối qua vào gặp cha đó ạ.

Tự nhiên lúc ấy, tim mình nghẹn lại. Khuôn mặt của người đàn ông mới chỉ hơn ba mươi tuổi như đang hiện ra ngay trước mắt mình, cảm tưởng với tay ra là có thể chạm vào. Gặp tai nạn đêm qua, tức là lúc mình ngồi tòa sáng nay, anh ta không có tới. Gặp tai nạn đêm qua, tức là anh ta chưa kịp xưng tội. Anh ta chết khi còn chưa kịp xưng tội lần cuối cùng. Bữa trưa hôm ấy, mình không dùng được tý nào. Mình bỏ dở, lên phòng luôn. Buổi tối, sau Thánh lễ, mình cùng mấy người trong Ban Hành giáo xuống thăm. Chị Minh đang ngồi thẩn thờ bên bàn của chồng. Hai đứa con, một lớp tám một lớp năm ngồi cạnh mẹ, ngơ ngác nhìn xung quanh. Chị Minh và hai đứa con thấy cha xứ và Ban Hành giáo tới, đứng dậy chào. Mình cũng chỉ dám gật đầu chào lại, không dám nhìn thẳng vào mắt người phụ nữ vừa mới mất chồng, nhất là hai cặp mắt của hai đứa nhỏ. Ông bố chồng mời mình vào nhà, tiếp chuyện:

- Thằng con của con đi lái xe cả chục năm nay. Nghề lái xe cha ạ, dễ chung đụng khắp nơi. Mấy năm trước lời thêm một đứa vợ bé ngoài Hải Phòng. Mấy năm ấy biệt tăm biệt tích không về gì tới quê. Đến khi con vợ bé đó bỏ đi, xách cả theo đứa con riêng thì mới dò dẫm về. Ôn Chúa, may sao vợ nó cũng không trách mắng hay bỏ rơi gì cả. Vợ nó tha thứ cho hết, rồi cũng động viên là đi xưng thú tội với Chúa. Nó cứ gàn đi, không chịu. Hôm qua nó phải chạy chuyến dài. Vợ nó mới bảo, đang mùa Chay, anh lên xưng tội rồi đi đâu thì đi. Cũng không hiểu sao mà lần này nó nghe lời vợ nó luôn. Chắc tối qua cha cũng có gặp nó.

- Lúc anh ấy lên, cha đang dùng cơm tối với ông bố.
- Giờ mọi chuyện thế này, cũng may là nó được vợ con tha thứ, kịp xưng tội với Chúa. Chỉ mong sao Chúa thương tha thứ cho.

Trong lúc ông bố chồng đang nói, mình cứ nhìn ra linh cửu anh ta. Đúng khuôn mặt của người đàn ông tối qua lên gặp mình. Khuôn mặt trên di ảnh ấy, tối qua có lúc ngượng nghịu, có lúc căng thẳng, có lúc buồn thiu thiu trong cuộc gặp chốc lát ấy.

Mình với Ban Hành giáo ra đọc kinh cho anh ấy. Lúc rảy nước thánh lên quan xong, mình tự hỏi: anh ấy hay mình mới là người cần tha thứ?"

Tôi nâng chén rượu lên, cho một hợp nhỏ vào miệng. Những giọt rượu vào tới đâu, nóng cay ở đó. Cha K. vẫn cứ trầm ngâm như thế. Giờ tôi đã hiểu vì sao cha không còn đặt lịch giải tội, cha có thể ngồi tòa giải tội đến muộn như thế.

Trong đầu tôi nảy ra hình ảnh cha K. đang ngồi bên tòa giải tội, dù trời đã rất khuya nhưng dòng người ngồi đợi vẫn xếp dài. Và, chẳng thấy trên gương mặt của cha có chút mệt mỏi hay tức giận gì cả. Một nụ cười vui tươi và bình an vẫn đang nở trên khuôn mặt của cha.

Hà Nội, ngày 15 tháng 06 năm 2020
 Quang Hải
<http://www.giaophanhunghoa.org/>

Lại một thành viên Cộng Đoàn vừa nằm xuống:

Bà cụ HỒ ĐỨC LỊCH
nhũ danh
Anna TRẦN THỊ KIM
DUNG

(30/01/1929-28/12/2020)

Lê Thiên

Cộng Đoàn chúng ta chắc chắn ai cũng biết Bà Cụ LỊCH, hiền thê Cụ ông HỒ ĐỨC LỊCH (người đã ra đi cách đây 4 năm, năm 2016). Ông Bà Cụ Lịch cùng gia đình thuộc về thành phần tiên khởi xây dựng và nuôi dưỡng Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Giáo phận Metuchen, Tiểu bang New Jersey, cho tới hôm nay.

Ông Bà Cụ chẳng những là thành viên tiên khởi mà còn đưa toàn bộ gia đình, con cháu, rể dâu tham gia tích cực vào các sinh hoạt Cộng Đoàn từ đầu đến giờ, điển hình là gia đình Anh Chị Hồ Đức Linh & Nguyễn Kim Oanh.

Cùng với nhiều thành viên nhiệt thành khác của Cộng Đoàn, Anh Chị Linh & Oanh tích cực tham gia các việc Cộng Đoàn từ vai trò Chủ tịch xuyên suốt nhiều nhiệm kỳ đến trưởng ban Báo

chí, trưởng ban Văn nghệ Cộng Đoàn, đẩy mạnh các sinh hoạt Mừng Xuân Dân tộc Cộng Đoàn.

Riêng với bà cụ Anna Trần Thị Kim Dung vừa vĩnh biệt cõi trần ngày 28/12/2020, chúng tôi không quên một kỷ niệm để đời trong mối quan hệ giữa cá nhân chúng tôi với bà cụ.

Vài năm trước đây, trong dịp Văn Nghệ Mừng Xuân Cộng Đoàn, chúng tôi có biên soạn Hoạ cảnh ngấn HAI BÀ TRƯNG nhằm nhắc nhớ Giới trẻ về một nét Lịch sử Việt Nam.

Trong Hoạ cảnh, chúng tôi có đề cập tới một nữ tướng lừng danh của Hai Bà là nữ tướng LÊ CHÂN. Thế nhưng, trong Cộng Đoàn có vài thành viên tưởng mình am tường lịch sử Việt Nam đã lên tiếng phản kháng chúng tôi, quá quyết "trong lịch sử Việt Nam, không hề có nữ tướng Việt Nam nào gọi là Lê Chân" cả. Chúng tôi trưng dẫn bằng chứng: Tại Sài Gòn trước năm 1974, ở khu Tân Định có một tên đường gọi là **Đường Lê Chân**. Sau 1975, tại Miền Bắc CSVN, Thành Phố Hải Phòng cũng có một Quận mang tên **Quận Lê Chân**. Chúng tôi vẫn bị phản đối. Suýt tí nữa nhạc cảnh Hai Bà Trưng ... bị hủy vì "nhân vật hư cấu Lê Chân".

Chuyện tranh cãi về tên gọi Lê Chân không ngờ lọt vào tai bà cụ Hồ Đức Lịch (TRẦN THỊ KIM DUNG). Bà Cụ rút ngay từ kệ sách mình tập sách nhỏ có tựa đề "**LÊ CHÂN**", trao cuốn sách cho người con dâu NGUYỄN KIM OANH để chuyển đến chúng tôi. Nhờ đó, vở hoạ cảnh Hai Bà Trưng được trình diễn. Từ đó, tên tuổi vị nữ tướng Lê Chân được Cộng Đoàn nhắc nhở.

Bà Cụ Lịch tuy tuổi đã cao, nhưng bộ óc Cụ vẫn rất minh mẫn. Cụ thích nói và thích nghe nói về lịch sử nước nhà. Cụ luôn nhắc nhở chúng tôi giúp giới trẻ trong Cộng Đoàn hướng về cội nguồn dân tộc xuyên qua các bài học lịch sử Việt Nam dưới mọi hình thức.

Vài lời mọn để tưởng nhớ và cầu nguyện cho linh hồn cụ bà Anna Hồ Đức Lịch (nhũ danh Trần Thị Kim Dung) cùng phu quân với lời chia buồn cùng tang quyến.

Lê Thiên (29/12/2020)

Vợ chồng – tình muôn thuở, nghĩa trọn đời

Dạ Quang Bích

Dẫu bất đồng, chớ bất hòa,
Chớ gây mâu thuẫn, lu loa phàn nàn.
Càng cãi vã, càng nguy nan
Càng thêm sóng gió tan hoang cửa nhà.
Nhẹ nhàng mềm mỏng, mặn mà,
Dựng bầu không khí đậm đà nghĩa ân.
Cùng nhau đối thoại thiết thân!
Hơn là đối chọi thiệt hơn nặng nề.
Chê bai, chửi mắng, chấp nê
Câu mâu, thắc mắc, hương thề còn đâu?!
Bảo nhau, xin chớ khẩu nhau,
Duy lời điềm đạm in sâu vào lòng.
Ấy là nhân ngãi vợ chồng
Đắp xây hạnh phúc song song nghĩa bền.
Bất hòa, bất thuận không nên,
Đích là thủ phạm tạo nên phân ly
Coi chừng những tiếng thị phi
Chúng là thần dữ thâm thì lơ mơ
Rắc gieo cỏ dại nghi ngờ,
Chồng không tin vợ, vợ lơ chồng mình.
Vợ chồng chính đại quang minh
Thật thà thẳng thắn nghĩa tình bền lâu.
Luôn luôn ý hợp tâm đầu
Đồng chồng, đồng vợ nào đâu sợ gì!
Ăn theo thuở, ở theo thì,

Giàu nghèo chẳng sá, sá chi sang hèn.
Không vì cuộc sống bon chen,
Mà tình chồng vợ trắng đen ê chề
“Yêu nhau muôn sự chẳng nề,
Dù trăm chỗ lệch cũng kê cho bằng”.
Ca dao chi bảo rõ ràng,
Đôi bên cùng giữ, dễ dàng cho nhau.
Trần ai, ôi cuộc bể dâu
Giăng đầy cạm bẫy biết đâu mà giữa,
Đất trời còn trái nắng mưa,
Vợ chồng sao khỏi nắng trưa mưa chiều.
Trót xe nhau một chữ yêu,
Thề non hẹn biển em diu anh nâng
Cùng nhau sướng khổ đỡ đần
Cùng nhau sát cánh ân cần chăm nom
Vợ chồng gắn bó sớm hôm
Trọn tình trọn nghĩa danh thơm để đời.
Dẫu cho vật đổi sao dời,
Nghĩa tình chồng vợ sáng ngời không phai.
Đôi ta là một tuy hai,
Cùng chung tổ ấm, chung vai, chung tình,
Yêu thương đòi hỏi hy sinh,
Cái tôi loại bỏ, đôi mình sánh vai.
Đường đời chung bước chông gai
Đi là đi trọn, mặc ai suy bì,
Tranh hơn tranh thiệt mà chi?
Lụy đời nhân thế, được gì mà tranh?
Dẫu cho đắc lợi vang danh!
Vợ chồng phân rẽ sao đành, hỡi ôi?

The Autumn Leaves:

Grace Nguyen

Bright colors flutter from the sky,
landing gently on the ground, barely making a
sound.
Every step I take- crunch, crunch, crunch
overlap the soft whispers floating freely in my
mind.
Eerie voices give friendly reminders of their
glares, the fear that appears in their eyes.
They have no option but to turn away,
urge a distraction, speed walk to the next exit.
Their glances define me-my label is different.
I take a glimpse around me,
the shadows of trees, now naked,
showing their true features-the rough

branches that seem to be broken the stiffness of
their trunks,
the enormous roots, that are unobserved.
The real picture behind the scenes,
no longer covered by elliptical or cordate
leaves.
What a close resemblance they have with us.
Our scars aren't the only features,
but society perceives and assumes,
not aware of the emotions caged deep within,
or the long, tiring walks we've gone on just to
see a light in the dark.
I've activated the water droplets,
that I try so hard to not release
but they flood my face.
I'm trapped inside a bubble of doubt,
I've entered into an escape room
full of my thoughts, unable to break free.
If they didn't judge,
I wouldn't be a clashing leaf,
in a crowd of ordinary ones.

*But He is unconditional love,
the love you will never receive from a human
being,
the love that gives you more power to do
whatever you desire,
the love that sets you free from the barriers,
the chains gripping your wrists and legs,
holding you back.
Not only unique, but eternally merciful is He.
Nothing is more important than your praise
towards Him.*

God

Grace Nguyen

*He greets me with light every morning,
I open the curtains to see His beaming smile,
I pull the windows open to breathe the air He
gives,
I am ready to conquer the day in His name.
When I stumble and trip, people will glance-
ask a quick "are you okay?" but they leave,
taking more value in the illusion of Earth,
and forgetting about me.*

Vô Thường

Chương Đài

*Cuộc đời này quá ngắn hãy yêu thương
Xin cố gắng không ghen tương buồn giận
Những giây phút thân tâm con tĩnh lặng
Cảm thấy lòng nhẹ hẳn tựa mây bay
Cuộc đời này quá ngắn sống tương lai
Xin vui sống từng phút giây hiện tại
Đời vô thường biết khi nào con phải
Từ già cỗi trần mãi mãi ra đi
Cuộc đời này quá ngắn hãy từ bi
Xin gắng sống ra đi không tiếc nuối
Và cố gắng sống nguyện cầu xám hối
Để mai về Chúa dẫn lối con đi!*

Đời Con

Chương Đài

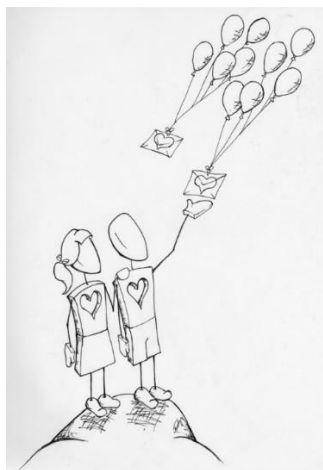
*Đời con khoảnh khắc qua mau
Đời con như áng mây cao trên trời
Đời con yêu Chúa không vơi
Đời con chỉ có Chúa ơi một ngày
Đời con khao khát Chúa đây
Bên con chia sẻ đắng cay cuộc đời
Cho con còn có nụ cười
Cho tim trong sáng cho đời tin yêu
Chúa ơi cuộc sống còn nhiều
Gian nan thử thách nhiều điều lo âu
Con đây có lúc buồn rầu
Nhưng nhờ có Chúa nhiệm màu trên cao
Cho con hạnh phúc ngọt ngào
Niềm tin tươi sáng mai sau cuộc đời
Bên Chúa yên nghỉ thánh thời
Bến bờ vĩnh cửu là nơi con về!*

Đêm Cuối Cùng

Chương Đài

Đêm nay là đêm cuối cùng
Hôn con lần cuối ngủ chung cùng chồng
Để rồi mai một chị không
Được hôn con nữa cùng chồng dấu yêu
Cảm thương cuộc sống chị nhiều
Chỉ vì dịch bệnh mọi điều đổi thay
Chúng ta may mắn xum vầy
Bên gia đình nhỏ đủ đầy thức ăn
Bao người cuộc sống khó khăn
Bao người chết chóc phơi thân ngoài đồng
Bao người nằm viện ngóng trông
Một ngày hết bệnh chi mong về nhà
Giờ đây may mắn nhất là
Cách ly khỏe mạnh đừng la chán chường
Đừng vì buồn chán ra đường
Ở nhà ta đã biết thương chính mình!

Nhớ

Anna Anh Đào

Con nhớ làm sao giờ thánh lễ
Nhớ tiếng chuông ngân nhớ nhà thờ
Nhớ Chúa đợi con mà đâu thể
Đến gặp Chúa trong lễ tình yêu
Chiều nay con qua, nhà thờ vắng
Ổng rào vẫn mở Chúa nhìn con
Cúi đầu lặng lẽ con làm dấu
Chào Chúa rồi đi bước nặng sầu
Dịch bệnh vì đâu? Ai hiểu thấu
Nỗi sợ, buồn, đau cứ dâng trào
Phận người qua mau, đời tang tóc
Chúa thương xin giúp chữa lành mau
Xin ban an bình cho thế giới
Cho người thống hối sống đổi thay
Cho con nhận ra Chúa vẫn đợi
Con nhìn thấy Chúa giữa gian nan
Chúa ơi con chờ ngày gặp Chúa
Trong thánh lễ dâng ở nhà thờ
Chờ trong kinh nguyện trong nỗi nhớ
Một chiều chuông đổ...lẽ rồi đây!

<https://gpcantho.com/nho>

The Road Not Taken

By Robert Frost

Chương Đài dịch

Two roads diverged in a yellow wood,
And sorry I could not travel both
And be one traveler, long I stood
And looked down one as far as I could
To where it bent in the undergrowth;
Then took the other, as just as fair,
And having perhaps the better claim,
Because it was grassy and wanted wear;
Though as for that the passing there
Had worn them really about the same,
And both that morning equally lay
In leaves no step had trodden black.
Oh, I kept the first for another day!
Yet knowing how way leads on to way,
I doubted if I should ever come back.
I shall be telling this with a sigh
Somewhere ages and ages hence:
Two roads diverged in a wood, and I—
I took the one less traveled by,
And that has made all the difference.

Giữa rừng thu vàng con đường chia hai ngã
Thật tiếc thay tôi không thể đi cả hai
Một mình tôi đứng đó thật lâu
Dõi mắt theo một con đường xa tít
Đến tận đường cong nơi che khuất tầm nhìn.
Và tôi chọn con đường thứ hai sau đây
Là con đường mà tôi nghĩ tốt cho tôi
Bởi cỏ mọc đầy cần những bước chân thoi
Dù rằng hai con đường đi ấy
Có vết chân mòn cả đường nọ lẫn đường kia.
Hai con đường trong buổi sớm mai
Lá khô héo phủ đầy chưa có bàn chân bước
Ôi, tôi phải giành ngã đầu tiên cho ngày khác
Dù mỗi con đường sẽ dẫn tới những con đường
Và nghĩ rằng tôi chẳng thể trở lại nơi đây.
Tôi sẽ kể chuyện này trong hồi tiếc
Rằng đâu đó nhiều năm về trước
Đứng ở con đường chia hai ngã giữa rừng thu
Tôi đã chọn con đường ít người đi
Và điều đó đã làm nên sự khác biệt.

Tản mạn Lựa Chọn

Nhìn tấm hình chụp cuối tuần chợt nhớ đến bài thơ The Road Not Taken của nhà thơ Robert Frost nổi tiếng người Mỹ mà mình phỏng dịch cách đây khá lâu.

Cuộc sống là một chuỗi những lựa chọn, có những lựa chọn làm ta hối tiếc, có những lựa chọn làm ta tự hào, và cũng có những lựa chọn làm ta ám ảnh cả đời. Đứng trước 2 sự lựa chọn tương đương ta điều thích như nhau như chọn trường học, chọn ngành nghề, ngay cả chọn yêu và lấy một trong 2 người yêu mình vv, ta thường phân vân không biết nên chọn con đường nào, và đôi khi ta ước gì ta có thể chọn cả 2. Cũng như Robert Frost trong bài thơ dưới đây, ông đã rất phân vân đứng trước 2 ngã rẽ giữa rừng thu, dù ông đã chọn con đường mà ông nghĩ là tốt nhất, nhưng ông vẫn ước gì là ông có thể đi được cả 2 con đường.

Cá nhân mình, không có lựa chọn nào hoàn hảo và đúng nhất, chỉ có lựa chọn thích hợp nhất vào mỗi thời điểm mà thôi. Cuộc sống không ai có tất cả, được cái này mất cái kia. Người dễ cảm nhận và thật sự hạnh phúc là người không quá tham lam, đứng núi này trông núi nọ, người biết rõ mình thích gì nhất, biết chọn điều gì quan trọng nhất sẽ làm mình hạnh phúc nhất. Một khi đã chọn con đường mình đi, thì sẵn sàng đối mặt và chấp nhận rủi ro và thử thách một cách sáng suốt. Nếu nghĩ con đường mình chọn không thích hợp và làm mình vui và hạnh phúc ở thời điểm hiện tại, mình có thể thay đổi trên con đường mình đi, nhưng không nên nhìn lại hối tiếc con đường mình đã không chọn.

Ngậm Ngùi

Hải Uyên

?

Nằm nghe gió rít ngoài hiên :
đêm báo vong oán, hồn thiêng quay về ?
oán chi? đời lắm nhiều khê !
trần gian nào phải cõi về “thiên thai”?

đường trần vạn nẻo, chông gai!
nhìn ra hoang dã khổ thay ‘dân tình’ !
thói đời đen trắng điều linh,
trần luân gian khổ tạo hình nếp nhăn.

Tình thương, công lý, từ nhân,
mối dây liên kết, tương thân xóm làng
người giàu bớt chuyện tính toán?
kẻ nghèo nhẹ gánh lo phần sớm trưa.

Nhân gian, kẻ thiếu, người thừa
sống tình liên đới:
– thiếu thừa giúp nhau,
-kẻ vai sát cánh bên nhau,
-vòng tay nhân ái, hợp nhau xây đời !?

Có chăng nên hiểu xa vời:
thiên cơ, thời vận, tình trời, duyên ta??
tình thương cốt cách mặn mà:
có gieo – có gặt – thu là thỏa vui !

chết đi ! không chút ngậm ngùi
mãi trong hòa khí, đời vui với người !
một mai ai đó xa rời ?
xác về đất mẹ, cõi trời hồn thăng?

Thiên cung gia nghiệp vĩnh hằng,
“Quê hương ta đó” ! bình an ta về?!

<https://gpcantho.com/ngam-ngui/>

My Song For Today

By St. Therese of Lisieux

My life is but an instant, a passing hour.

My life is but a day that escapes and flies away.

O, my God! You know that to love you on earth

I only have today!

Oh, I love you, Jesus! My soul yearns for you.

For just one day remain my sweet support.

Come reign in my heart, give me your smile

Just for today!

Lord, what does it matter if the future is gloomy?

To pray for tomorrow, oh no, I cannot!

Keep my heart pure, cover me with your shadow

Just for today.

If I think about tomorrow, I fear my fickleness.

I feel sadness and worry rising up in my heart.

But I am willing, my God to accept trial and suffering

Just for today.

O Divine Pilot! Whose hand guides me,

I'm soon to see you on the eternal shore.

Guide me your love, keep me in your grace

Just for today.

Ah! Lord, let me hide in your Face.

There I'll no longer hear the world's vain noise.

Give me your love, keep me in your grace

Just for today.

Near your divine Heart, I forget all passing things.

I no longer dread the fears of the night.

Ah! Jesus, give me a place in your Heart

Just for today.

Living Bread, Bread of Heaven, divine Eucharist,

O sacred Mystery! That Love has brought forth...

Come live my heart, Jesus, my white Host,

Just for today.

Deign to unite me to you, Holy and sacred Vine,

And my weak branch will give you its fruit,

And I'll be able to offer you a cluster of golden grapes

Lord, from today on.

I've just this fleeting day to form

This cluster of love, whose seeds are souls.

Ah! Give me, Jesus, the fire of an Apostle

Just for today.

O Immaculate Virgin! You are my Sweet Star

Giving Jesus to me and uniting me to Him.

O, Mother! Let me rest under your veil

Just for today.

My Holy Guardian Angel, cover me with your wing.

With your fire light the road that I'm taking.

Come direct my steps... help me, I call upon you

Just for today.

Lord, I want to see you without veils, without clouds,

But still exiled, far from you, I languish.

May your lovable face not be hidden from me

Just for today.

Soon I'll fly away to speak your praises

When the day without sunset will dawn on my soul.

Then I'll sing on the Angels lyre

The Eternal today.

Bài Hát Ngày Hôm Nay

Chương Đài phông dịch

Cuộc sống của con chỉ là một khoảnh khắc, một giờ trôi qua.

Cuộc sống của con chỉ là một ngày trốn tránh và bay xa.

*Ôi Chúa ơi! Chúa biết rằng con yêu Chúa,
Con chỉ có ngày hôm nay.*

*Ôi Chúa ơi con yêu Chúa! Linh hồn con khao khát
bên Chúa.*

*Chỉ một ngày thôi, Chúa hãy ở lại ngọt ngào trong con
Hãy ngự trị trong trái tim con, cho con nụ cười
Chỉ hôm nay thôi.*

*Lạy Chúa, con sẽ ra sao nếu tương lai u ám?
Cầu nguyện cho ngày mai, oh không, con không thể!
Chúa hãy giữ trái tim con trong sáng, là bóng mát che
chở đời con
Chỉ hôm nay thôi.*

*Nếu con nghĩ về ngày mai, con sợ mình thay đổi.
Con cảm thấy buồn và lo lắng dâng lên trong lòng.
Nhưng con sẵn lòng Chúa ơi, chấp nhận thử thách và
đau khổ
Chỉ hôm nay thôi.*

*Hỡi người phi công thần thánh! Bàn tay của Chúa
hướng dẫn con,
Con sẽ sớm gặp lại Chúa trên bến bờ vĩnh cửu.*

*Hướng dẫn con tình yêu của Chúa, giữ con trong ân
sủng của Ngài*

Chỉ hôm nay thôi.

*Lạy Chúa, hãy để con ẩn trong khuôn mặt Chúa.
Ở đó, con sẽ không còn nghe thấy tiếng ồn vô ích của
thế giới.*

*Cho con tình yêu của Chúa, giữ con trong ân sủng của
Chúa
Chỉ hôm nay thôi.*

*Gần trái tim thiêng liêng của Chúa, con quên tất cả
những điều đã qua.*

*Con không còn biết sợ hãi, và sợ hãi bóng đêm.
Chúa ơi, hãy cho con một vị trí trong trái tim Chúa
Chỉ hôm nay thôi.*

*Bánh Hằng Sống, bánh bởi Trời, Chúa Thánh Thể,
Hỡi Mầu nhiệm thiêng liêng! Tình yêu đó đã nảy
nở...*

*Hãy sống trong trái tim con, Chúa Giêsu, Bánh Thánh
trắng của con,
Chỉ hôm nay thôi.*

*Hãy hợp nhất con với Chúa, cây nho linh thiêng và
thánh thiện,*

*Và cành yếu ớt của con sẽ cho Chúa trái của nó,
Và con sẽ có thể dâng cho Chúa một chùm nho vàng
Lạy Chúa, kể từ hôm nay.*

*Con chỉ có một ngày thoáng qua để có tình yêu này,
với hạt giống linh hồn con.*

*Xin ban cho con, Chúa Giêsu, ngọn lửa của một Sứ đồ
Chỉ hôm nay thôi.*

Hỡi Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm Nguyên Tội! Mẹ là ngôi
sao ngọt ngào của con

Xin Mẹ trao Chúa Giêsu cho con và hợp nhất con với
Ngài.

Hỡi Mẹ! Hãy để con yên nghỉ dưới tấm khăn của Mẹ
Chỉ hôm nay thôi.

Thiên thần Thánh Hộ mệnh của con, hãy che chở con
bằng đôi cánh Thiên Thần.

Với ngọn lửa của Thiên Thần, hãy thắp sáng con
đường mà con đang đi.

Hãy hướng dẫn các bước của con ... giúp con, con cầu
xin Thiên Thần
Chỉ hôm nay thôi.

Chúa ơi, con muốn nhìn thấy Chúa không qua khăn
che, không qua áng mây, vì con vẫn bị đày ải, xa
Chúa, con mòn mỏi.

Cầu mong khuôn mặt đáng yêu của Chúa không bị
che khuất khỏi con
Chỉ hôm nay thôi.

Con sẽ sớm bay xa để nói những lời khen ngợi của
Chúa

Nơi mà ngày không có hoàng hôn và bình minh luôn
rực sáng trong tâm hồn con.

Và con sẽ hát theo tiếng đàn lita của Thiên Thần
Cuộc sống vĩnh cửu hôm nay.

Tâm Tình Mùa Vọng

Anna Anh Đào

Mỗi mùa vọng đến rồi đi
Thầm thì con hứa nhớ ghi lời Ngài
Dọn lòng đón Chúa Ngôi Hai
Đổi thay cách sống mỗi ngày tốt hơn
Bao mùa vọng Chúa ban ơn
Nhưng rồi con đã tốt hơn được gì?
Tâm hồn vẫn mãi sân si
Lối đi vẫn cứ nặng ghì đăm mê
Xin cho con biết nhìn về
Tình yêu Chúa ở gần kề đây thôi
Biết đừng tìm kiếm xa xôi
Những điều phù phiếm để rồi hư hao
Phụng vụ dẫn con bước vào
Một mùa vọng mới dạt dào ơn thiêng
Con xin được phút thiêng liêng
Dâng câu kinh nguyện của riêng đời mình
Ở lại trong Chúa uy linh
Lắng nghe thánh ý và xin vâng lời
Để khi sao lạ sáng ngời
Con tìm gặp Chúa giữa đời con qua...